СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

I. 23. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 5-го ЛЮТОГО 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 5, 1987 No. 23. VOL. XCIV.

НЕМА УКРАЇНЦІВ НА ЛИСТІ ДЕШЕНА

Калгарі (Провінційна Рада КУК). — В суботу, 24-го січня ц.р., тут відбувся бенкет, влаштований місцевим Відділом Комітету Українців Канади з приводу Дня Державности і Соборности, на якому головним промовцем був адвокат Іван Сопінка.

У своєму слові він заявив, що Комісія Дешена на своєму остаточному списку підозрілих за воєнні злочини не подає ні одного українця. Як він поінформував, Комісія Дешена розглядала 30 осіб, яким закидала співпрацю з нацистською Німеччиною і воєнні злочини. Серед них було вісім українців. Але після прослідження їх усіх, на остаточному списку залишилося лише 15 осіб, яких повідомлено, що існують достатні докази, щоб почати слідство. Серед них немає ні одного українця.

Присутні на бенкеті члени української громади з радістю прийняли цю заяву адвоката І. Сопінки, який від початку був заангажований у дії Комісії Оборони Громадських Прав. Звіт Комісії, як повідомив І. Сопінка, має бути опублікований з початком лютого.

В бенкеті взяв також участь посол до федерального парляменту д-р Олександер Кіндій, який привітав присутніх від уряду Канади, а посол Діяна Мірош привітала українську громаду в імені уряду Альберти.

Про акт 22-го січня говорив редактор Марко Левицький, екзекутивний директор Ради КУК в Альберті, який також привітав присутніх від КУК.

В часі бенкету вручено Шевченківську медалю Іванові Павлюкові за його велику працю в українській громаді.

Діюча голова КУК в Калгарі Соня Скібо прочитала проклямацію посадника міста Ролфа Клайна про День Незалежности і Соборности України.

ПОСЕЛЕНЦІ У БРАЗИЛІЇ

Ню Йорк. — У неділю, 8-го лютого ц.р., тут в залі Дому Визвольного Фронту, при 136 Другій авеню, 83-ій Відділ СУА влаштовує програму, присвячену українським поселенцям у Бразилії: „Бразилія — Незнана доля" Петро Бокала та „Зустріч з українськими дітьми у Бразилії" — Рома Прийма-Богачевська і Леся Яблонська. Програма розпочнеться о год. 2-ій по полудні, а перед тим о год. 1-ій — перекуска. Цю програму влаштовується для придбання стилевих народних строїв танцюристам Школи Українознавства у Прудентополісі.

Студенти влаштували ряд цікавих імпрез

Енн Арбор, Миш. — В днях 16-18-го січня ц.р., тут відбулося засідання членів Управи центрально-західніх стейтів Союзу Українськи Студентських Товариств Америки (СУСТА). Український Студентський Клюб Мишиґанського університету спонзорував серію лекцій, показ фільму, постанову п'єси та виступ бандуриста Юліяна Китастого.

Серію лекцій розпочав д-р Девид Марплс, автор щойно виданої книжки „Чорнобиль і нуклеарна енерґія в СРСР" на тему „Економічне значення Чорнобиля". Після лекції відбулася зустріч організаторів та гостей в мешканні голови клюбу Ксені Козак.

У суботу, доповідав Віктор Малярик з торонтонського щоденника „Ґловб енд Мейл" на тему активности української громади.

Заступники голови СУСТА з центральних стейтів та заходу ЗСА, Уляна Реманюк та Олеся Коновал, відбули засідання з головами студентських українських клюбів та членами К. Козак Андрієм Томковим з Вейн стейтового університету, Ориною Грушецькою та Ларисою Завертайло з Ілинойського університету в Урбана-Шампейн, Лідою Шкребець та іншими.

Присутні студенти на конференції обмінялися думками про близьке відзначення Тисячоліття Хрищення України та участь студентських клюбів в тих відзначеннях. Заплянувано влаштувати по американських університетах серію доповідей та показати фільми на українські теми. Обговорено кого саме треба запросити з доповідями та які фільми треба висвітлити. Також обмінялися думками керівники СУСТА про конгрес СУСТА, що відбудеться в Нюарку, Н. Дж., при кінці травня цього року. Студентський „вікенд" закінчено забавою, яку влаштував Український Студентський Клюб — Вейн університету у Воррені.

В Джорджії відзначено 22-го Січня

Губернатор стейту Джорджія Джо Френк Гарріс прийняв у дні 22-го січня 1987 року представників української громади і, признаючи її великий вклад у культурний розвиток стейту, рівночасно проголосив цей день Днем Незалежности і Соборности України. Підписання відповідної проклямації відбулося у бюрі губернатора в присутності членів української громади. На фото (зліва): Христина Темпл, Доня Семчишин, Даріян Фишер, губернатор Джо Ф. Гарріс, Орися Палюх і Лариса Барабаш.

Абітурієнтки гімназії Сестер Василіянок матимуть зустріч

Керґонксон, Н. Й. — Абітурієнтки Дівочої Гімназії Сестер Василіянок у Львові з 1937 року рішили відбути зустріч у 50-ліття своєї матури.

Зустріч відбудеться в днях 23-го і 24-го травня ц.р. тут на Союзівці. До участи запрошують товаришок-василіянок і усіх учнів гімназій Львова з 1930-их років, зокрема товаришок УПтянок того самого річника.

Перебування на Союзівці виносить 38 ам. дол. від особи. Це включає полуденок, бенкет і нігліґ у суботу, 23-го травня і сніданок в неділю, 24-го травня. Кімнати треба швидко замовляти в Управи Союзівки. Про участь у з'їзді слід зголошувати Любі Прокоп на адресу: 58 East 7th St., New York, N. Y., 10003.

Менор коледж влаштовує виставку фотографій

Дженкінтавн, Па. — Відкриття виставки мистецьких фотографій Олександра Михайлюка відбудеться в суботу, 21-го лютого ц.р., о год. 7-ій вечора, в семінарійній залі бібліотеки Менор Джуніор коледжу.

Виставка буде відкрита в неділю, 22-го лютого, суботу, 28-го лютого, і в неділю, 1-го березня, від год. 1-ої до 4-ої по полудні. Виставку можна буде оглянути також під час тижня за попередніми домовленнями. Слід телефонувати на число: (215) 885-2360 екс. 64.

Виставка, яку спонзорує Студійний Осередок Української Культури, включає переважно знімки квітів і краєвидів.

О Михайлюк народився в Україні, студіював у Відні, Австрія і вже змалку цікавився фотографією. Після приїзду до ЗСА, працюючи в портретових і комерційних підприємствах, О. Михайлюк опанував всі технічні фази фотографії. Опісля одначе, працював професійно як індустріяльний інженер. Фотографія залишилася для нього улюбленою розривкою.

На емеритурі О. Михайлюк збудував власну лябораторію. Це дало йому можливість контролювати композицію, настрій і кольор знімок. Він захоплюється макрофоктографією, а його квіти більш чим природної величини це — особливість його мистецького вияву.

Відкриття наступної виставки Менор Джуніор коледжу — малюнків Едварда Юрія і Яреми Козаків, відбудеться 2-го травня 1987 року.

ЗУСТРІЧ З С. НОВИЦЬКИМ

Ню Йорк. — Молоді Професіоналісти при УІА влаштовують зустріч з режисером Славком Новицьким та висвітлення його фільмів, які відбудуться у п'ятницю, 6-го лютого ц.р., о год. 7:30 вечора, тут у приміщенні Українського Інституту Америки, при 2 Схід 79-та вулиця. Бажаний датск — 5 дол. За дальшими інформаціями слід звертатися до УІА на число телефону (212) 288-8660.

ПРОФ. Б. БОЦЮРКІВ У ВАШІНҐТОНІ

Вашінґтон. — На запрошення Інституту ім. Кеннана проф. Богдан Боцюрків прочитав 15-го грудня доповідь п.з. „Совєтська релігійна політика за Ґорбачова та недалеке Тисячоліття Хрищення Русі". Доповідь відбулася в Міжнародному науковому центрі ім. Вудро Вилсона при Смитсоніян інститушен. Виступ проф. Боцюркова доповнив враженнями з недавньої поїздки до СССР директор центру, д-р Джеймс Биллингтон.

Пластуни відзначили 22-го Січня оригінально

Н. Олинець викликує юначок із різних областей України до деклямацій і причеплення прапорів.

Ню Йорк (О.К.). — У неділю, 25-го січня ц.р., члени місцевої Пластової Станиці відзначили як кожного року День Незалежности і Соборности святочним апелем із відповідною програмою та з переведенням підвищення пластових ступенів та іменуваннями.

У святі взяли участь крім пластової молоді станиці також представники Крайової Пластової Старшини — голова пл. сен. Ігор Сохан, голова виховного сектора пл. сен. Ніна Самокіш і крайова комендантка пластунок пл. сен. Христина Ковч.

У пластовій частині свята, яку відкрив станичний пл.сен. Юрій Савицький, заприсяжено три юначки — А. Алиськевич, Л. Бабурку і Т. Головінську, а пл.сен. Х. Ковч іменувала пластунками-вірлицями Л.Драган, К. Леонард і А. Слиж. Пл. сен. І. Сохан вручив довголітньому приятелеві пластової організації мґрові Петрові Дармограєві грамоту вдячности за його віддану працю та іменував його Добродієм Пласту.

У другій частині святочного апелю юначки із 2-го Куреня ім. Лесі Українки виконали в оригінальний живий спосіб монтаж, який вказував на соборність українських земель.

(Закінчення на стор. 7)

Р. Ґейтс очолюватиме Сі-Ай-Ей

Р. Ґейтс

Вашінґтон. — Вілліям Кейсі, який перебуває у шпиталі в зв'язку з хворобою головного мозку, вніс резиґнацію зі становища директора Сі-Ай-Ей, на його місце буде призначений Роберт Ґейтс, заступник В. Кейсі.

Про резиґнацію Кейсі і призначення на його місце Р. Ґейтса повідомив репортерів Марлін Фіцвотер, який замінив заступника пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікса. „Президент, — сказав М. Фіцвотер, — висловив глибокий жаль у зв'язку з резиґнацією Кейсі, який усвідомлює, що не може керувати Сі-Ай-Ей в даний час".

73-річний Кейсі пішов до шпиталю 15-го грудня минулого року, а 18-го грудня йому зробили операцію і з його мозку усунули два ракові нарости. Його стан добрий, але після операції мова Кейсі утруднена.

В останні дні минулого тижня ходили чутки, що Кейсі внесе резиґнацію. У понеділок, 2-го лютого, стало відомо, що Кейсі заговорив про резиґнацію минулого четверга, коли його відвідали в шпиталі начальник канцелярії Білого Дому Доналд Ріґан і секретар Департаменту справедливости Едвин Міз.

Кейсі очолював Сі-Ай-Ей від 1981 року. Він також працював в адміністраціях Ніксона і Форда, будучи їх фінансовим дорадником. В 1980 році він був менаджером виборчої кампанії Роналда Реґена.

Р. Ґейтс, якому 43 роки, працює в Сі-Ай-Ей від 1966 року і всі 20 років постійно піднімається по службовій драбині. Його призначення на пост директора Сі-Ай-Ей повинен схвалити Сенат.

Єгипет не вірить у довготривалий мир з Ізраїлем

Каїро, Єгипет. — Міністер оборони в єгипетському уряді Мохаммед Абдель-Гакім Абу Газаля заявив на засіданні ради оборони, що Ізраїль все ще є ворогом число один арабського світу, в тому числі Єгипту, і що єгипетська армія мусить інтенсивно приготовлятися до війни, щоб раз і назавжди покінчити з конфліктною ситуацією на Близькому Сході.

На запитання деяких членів ради чи він відважився б виповісти війну Ізраїлеві в теперішніх обставинах, Газаля заявив, що він не збирається відповідати на поставлене йому питання, але особисто він готов підтримати будь-яку арабську країну, включно із Сирією, якщо вона знайдеться у війні з Ізраїлем. Крім того він переконаний, що президент Єгипту Госні Мубарак погодиться на продаж частини модерної зброї для Сирії, якщо вона про таку трансакцію попросить.

Заторкуючи поголоски про ізраїльську нуклеарну зброю, єгипетський міністер заявив, що він не вірить в ізраїльську наївність, тобто переконаний, що ця держава не відважиться знищити свою власну державу при допомозі своєї таки і тої коштовної зброї. „Очевидно, каже Газаля, — від нуклеарної атаки могло б загинути багато арабів, але навіки загинула б держава Ізраїль". Міністер Газаля переконаний, що навіть без нуклеарної зброї Єгипет спільно зі Сирією могли б перемогти Ізраїль у війні. Це, принайменше тепер не станеться, бо „ми підписали з ізраїльтянами тимчасовий мировий договір, який може тривати тільки так довго, як довго Ізраїль не спровокує нової ізраїльсько-арабської війни на Близькому Сході".

Як повідомляє ізраїльська газета „Гаарец", подробиці виступу міністра Газалі були опубліковані в опозиційних до уряду газетах, зокрема в газеті „Аль Агалі", але єгипетська поліція і працівники державної служби безпеки зліквідували 40,000 примірників тієї газети, а решту хтось таємничий викупив у кіосках.

В офійному тексті Газалі, що його опублікувала урядова газета „Аль Аграм" не має вже жадних погроз на адресу Ізраїля, а навпаки, під текстом поміщені скорочені тексти мирових договорів підписані урядами Єгипту й Ізраїля.

Все одно його контроверсійні заяви, які не попали в офіційний урядовий текст документу, були розкриті і стали доступними не тільки для Ізраїля, але також для західніх дипломатів в Каїрі. В Єрусалимі тепер застановляються над відповідними текстом протесту, бо уряд прем'єр-міністра Їцака Шаміра не може обійти мовчанкою тієї неприємної справи.

ІСНУЄ НЕБЕЗПЕКА ЗБРОЙНОГО ВИСТУПУ ЗСА В ЛИВАНІ

Бейрут, Ливан. — Кореспонденти і політичні спостерігачі на Близькому Сході інформують, що існує можливість збройної відплати З'єднаних Стейтів Америки проти терористичних груп в Ливані, які, на думку офіційних речників Адміністрації президента Роналда Реґена, перетягнули тим разом струну і почали шантажувати не тільки ЗСА, але також інші демократичні держави, зокрема Західню Німеччину і Францію. Під теперішню пору у полоні у терористів перебуває вісім американців, чотири були захоплені недавно, і 18 закладників іншої національности.

На Середземному морі, а зглядно біля берегів Ливану перебуває тепер велика відносно американська морська армада, яка складається із двох літаконосців „Німіц" і „Джан Ф. Кеннеді", а також воєнний корабель з потужною ударною силою „Кіті Гок" пливе з Індійського океану до Філіппін, щоб у випадку збройної відплати бути готовим допомогти 24 американським кораблям, які вже зайняли стратегічну позицію на водах Ливану, готові кожної хвилини виконати наказ Президента ЗСА, який у випадку збройної конфронтації виконує ролю головнокомандуючого всією збройною силою ЗСА, очевидно, з допомогою генеральних штабів поодиноких збройних сил.

Крім кораблів і відповідної кількости літаків різного типу, в цьому районі світу перебуває 2,000 вояків морської піхоти, що їх можна буде використати у перші хвилини відплатної акції.

Перешкодою такої відплати є правдоподібно погроза проіранських груп терористів, зокрема Джігад, що вони в першій хвилині збройного нападу замордують усіх вісьмох американських закладників і це могло б викликати в ЗСА зокрема в обидвох палатах Конґресу і серед народу, непотрібну і шкідливу під теперішню пору реакцію проти Уряду, який, мовляв, допустив до знищення закладників.

Справу збройної відплати квестіонують в першу чергу демократи, члени Палати Репрезентантів і Сенату, а також не всі спеціялісти від справ Близького Сходу і тероризму погоджуються з такою розв'язкою, тим більше що немає виразно визначених центрів удару і від масивного бомбардування могло б загинути багато цивільних осіб, що у свою чергу викличе антиамериканські настрої в арабському світі.

Ситуація однак залишається напруженою і кожної хвилини там можуть розпочатися воєнні акції ЗСА. Не виключено, що також ізраїльські частини, зокрема летунство і антитерористичні, добре вишколені частини війська, братимуть участь у цій акції. Таку допомогу Ізраїль запропонував ЗСА устами свого прем'єр-міністра Їцака Шаміра, але з Вашінґтону Ізраїль не отримав ще жадного становища в тій справі.

Покищо розвідчі літаки частіше як перед тим перелітають через ливанську територію, правдоподібно для того, щоб встановити де саме є точки прицілу і чи рух військових частин та різношерстної міліції вказує на приготування до оборони. У Пентагоні, як звичайно, усі мовчать, як пише газета „Ню Йорк Таймс", і ніхто не прозраджує, які є дальші пляни Адміністрації

В АМЕРИЦІ

ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО Гарвардського університету визнало танцюриста Міхаїла Баришнікова і співачку Бернадетт Пітерс артистами року. Нагороди одного з найстарших у З'єднаних Стейтах театрального товариства, заснованого в 1795 році, присуджуються за „довголітній і яскравий вклад у світ сценічного мистецтва". Б. Пітерс дістане нагороду 17-го лютого, під час традиційної паради на Гарвардській площі в Кеймбриджі, Масс. М. Баришнікову нагорода буде вручена 24-го лютого, в день його дебюту у виставі „Прощай, Верді!" Авторами цієї музичної п'єси є студенти Гарварду Андріян Блейк і Джан Толлінс.

ГОЛОВА АМЕРИКАНСЬКОЇ делеґації на щорічній женевській конференції Комісії Прав Людини ООН Роберт Воллаг сказав, що делеґація ЗСА запросила для зізнань перед членами цієї комісії борців за права людини в СССР, колишніх політичних в'язнів Анатолія Щаранського і Юрія Орлова, а також кубинського поета Армандо Вальядареза, який провів 22 роки в кастрівських в'язницях. Комісія ООН про права людини складається з делеґатів 43 держав. В ній беруть участь 12 західніх країн, п'ять комуністичних і країни Третього світу. Досі делеґація З'єднаних Стейтів відігравала пасивну ролю на конференціях, тепер вона має намір змінити тактику.

ВИСТУПАЮЧИ НА ТЕЛЕВІЗІЇ у передачі „Обличчям до нації", колишній заступник пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікс заявив, що вина за скандал, зв'язаний з тайною доставою зброї Іранові, є на совісті асистентів президента Роналда Реґена з Ради Крайової Безпеки. Л. Спікс вперше за шість років виступив не як представник Уряду, а як приватна особа, і висловлював власну точку зору, а не Білого Дому. „Президент — сказав Спікс, — створював основу для поліпшення відносин з Іраном. Він вважав, що його помічники введуть в життя цю політику. Але вони зробили помилку". Спікс сказав, що Р. Реґен в серпні 1985 року лише окреслив політику, яка могла б привести до поліпшення відносин з Іраном, але не давав своїм підлеглим конкретних вказівок, зокрема міняти зброю на закладників або фінансувати антикомуністів Нікараґуа за рахунок грошей, одержаних від продажу зброї Іранові. За словами Спікса, члени Ради Крайової Безпеки свідомо тримали всю цю справу в таємниці від державного секретаря Джорджа Шулца і секретаря Департаменту оборони Каспара Вайнберґера, бо боялися, що вони вимагатимуть припинити аферу з Іраном.

ПОПУЛЯРНИЙ ПИСЬМЕННИК Джером Дейвид Салінджер виграв судовий позов проти видавництва „Рендом гавс", яке мало намір видати його обширну біографію. Три місяці тому адвокати Дж. Салінджера звернулися в суд, заявивши, що в книзі незаконно використовуються особисті листи письменника, які є його власністю. Крім того письменник назвав намір видавництва вмішуванням в його приватне життя. Суд нижчої інстанції відхилив позов письменника, однак федеральний апеляційний суд при перегляді справи виніс рішення заборонити публікацію книги на тій підставі, що понад 40 відсотків її тексту становлять цитати з листів Салінджера.

У СВІТІ

ДЖАН ВАЙТГЕД, АСИСТЕНТ державного секретаря ЗСА, зустрівся у понеділок, 2-го лютого з членами Політбюра чехо-словацької комуністичної партії Васілієм Біляком й іншими. Чехо-словацьке агентство повідомило, що обидві сторони обговорили в дружній атмосфері багато справ міжнародної політики і торгівлі та можливости поширення співпраці між ЗСА і Чехо-Словаччиною.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА повідомив уряд Нової Зеляндії, що З'єднані Стейти Америки не відновлюватимуть з тією країною договору про взаємну допомогу і торгівлю, головно привілеї у торговельних справах, з огляду на антиамериканську політику ново-зеляндського уряду. Як відомо, Нова Зеляндія, уряд якої веде гостру антинуклеарну політику, не дозволяє американським воєнним кораблям причалювати до портів, чи користуватися прибережними водами під час маневрів.

ФРАНЦУЗЬКА КОМУНІСТИЧНА партія переживає свого роду трудноці, — інформують з Парижу кореспонденти. Деякі члени партії відіслали до центрального комітету свої партійні квитки на знак протесту проти занадто строгої централізованої влади, тоталітарного керівництва і підпорядкованости московському центрові. Член парляменту Марсель Ріґу відмовився від свого посольського мандату і публічно виступив з критикою керівництва в комуністичній партії під зверхністю Жоржа Марше. Перед тим ряди компартії покинули інші визначні члени керівництва і політичні діячі.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Фермент у СССР

Недавно відбулися в Москві дводенні наради Центрального Комітету Компартії СССР, при чому навіть із скупих відомостей совєтської преси видно, що цим разом совєтський партійний синедріон, зложений із поверх 300 членів, не був здисциплінованою оркестрою, яка грала так, як хотіла батута диригента. Були очевидячки явні суперечки і була завзята закулісова гра. На це вказували вже від довшого часу різні познаки, які разом доводили до висновку, що в монопольній компартії СССР існує фермент, в якому можуть орієнтуватися тільки нечисленні фахівці.

Міхаїл Ґорбачов із молодшої генерації большевицької верхівки показався вже раніше зручним грачем. Зустрівшись, хоч пізно, з західнім світом зрозумів, що треба якихось радикальних реформ, щоби рятувати Совєтський Союз від економічної катастрофи. За соціялістичним неписаним законом, що „молоді" є проти „старих", Ґорбачов почав переводити чистку у керівному партійному апараті, яка почалася від пересунення довголітнього і здавалося незаступного міністра закордонних справ Андрея Ґромика на репрезентаційний пост „президента" СССР без ніякої сутньої влади.

На цьому останньому засіданні партійного Центрального Комітету Ґорбачов перевів виключення з керівного Політбюра колишнього лідера компартії в Казахстані 74-літнього Дінмухамеда Кунаєва та виключення з партійного Секретаріяту 72-літнього Міхаїла Зімяніна, який довгий час за Брежнєва і його двох короткотривалих наступників був речником уряду. Зате, звертають увагу кореспонденти американських газет у Москві, Ґорбачов не поставив на черґу нарад свого ранішого проєкту, щоб у виборах в 15-ти совєтських „республіках" переводити голосування над двома, а не тільки над одним, вибранцем Політбюра, кандидатом. Це мало би дати політуру демократії західнього типу. Промовчання тієї справи — можна вичитати в американській пресі — є виразним доказом, що „стара ґвардія" большевиків противиться такому зворотові в сторону демократії, так само, як вона противиться тим господарським, особливо в хліборобській ділянці, реформам. Ті реформи мають обмежити колгоспний монополь та поширити псевдоприватну власність на землю, яку селяни могли б „винаймати" від держави, так само, як купці і ремісники могли б „винаймати від держави різні варстати праці і продукції.

Як сказано, совєтська преса не може бути вірогідним джерелом орієнтації у тому, що діється за кулісами, де йде боротьба за владу. З історії совєтських урядів відомо, що від жовтневої революції у 1917 році одинокого Нікиту Хрущова скинули в палатній революції, після чого Леонід Брежнєв завернув до сталінізму. Але факт, що за поверх 60 років комуністичної влади треба рік-річно імпортувати до СССР мільйони тонн збіжжя з капіталістичних країн — Австралії, Арґентини, Канади й Америки — та що все ще існують довгі черги перед крамницями і що нема найпримітивніших предметів першої потреби — мусить штовхати Ґорбачова і його однолітків чи ще й молодших партійних діячів до висновку, що потрібні реформи, що треба зревідувати заскорузлий хабарницький адміністраційний апарат та зліквідувати нездорове явище, що місцеві нижчі органи влади не подають у своїх звітах правди, тільки те, що подобається вищому начальству.

На Захід продісталася вістка, що в совєтському міністерстві внутрішніх справ переглядають 20,000 заяв бажаючих виїхати за кордон. Як відомо, ще дуже недавно сама заява підсовєтського громадянина, що він бажає виїхати за кордон, наче автоматично спричинювала позбавлення його праці і переслідування. Ще нема виразних доказів, що та практика змінилася. Але, наприклад, хто „вибрав свободу", той був „зрадником народу". Тепер запросили на гостинний виступ балетмайстра Баришнікова, наче чужинця (американця) з запевненням, що він зможе вернутися до Америки. Кажуть що ніби зворотним пунктом у політиці супроти принципу свободи рухів людини було звільнення Сахарова, — дозвіл вернутися до Москви і працювати далі в тамошній Академії Наук.

Противники реформ в СССР в сторону західньої демократії правильно лякаються, що маленькі поступки не задовольнять людей. Вони правильно бояться особливо зросту свободолюбних рухів в усіх немосковських „республіках". Але триматися старих метод правління від часів Йосифа Віссаріоновича Сталіна теж неможливо, і тут джерело ферменту.

Ярослав Курдидик

ОБИДВІ СУПЕРПОТУГИ ПРОДОВЖУЮТЬ ЗБРОЇТИСЯ

Із призначенням нового представника Юлія Воронцова для продовжування переговорів про роззброєння у Женеві, слід прийняти це як зміну дуже проблематичного значення. А мілітарні авторитетні речники мають рацію, коли наголошують, що ця безустанна та безвиглядна конференція у Женеві може почванитися хіба однією вартісною властивістю — бож вона пригадує, що постійна загроза евентуальної нуклеарної війни може таки дає нам найкращу запоруку, навіть і перед вибухом ґльобальної війни.

Кажеться теж, що нуклеарна зброя запевнила не лиш Европі, але і в поширеному значенні цілому світові 46 років цінного миру, коли прирівнювати із тим, що попередній 30-річний період, розділяв дві великі світові війни — 1914 рік від 1939 року — Другої світової війни.

Можна натрапити і на такі міркування, що драстичне і доосновне знесення нуклеарної війни, — все одно залишиться і надалі повне вагомих і небезпечних проблем. А це тому, бо воно і так не зредукує напруження у ривалізації між Сходом і Заходом, а готове тільки залишитися дещо зміненим продовжуванням недовір'я, що його можна буде назвати „штучно створеною, але далі існуючою ривалізуючою нормальністю". Для підтвердження цього вистачить навести деякі приклади.

Уже розпочався другий рік з того часу, відколи Ґорбачов проголосив із самопевністю, щоб до 2000 року знести взагалі всю нуклеарну зброю. А після цього відбулися дві „роззбройні зустрічі" між президентом Реґеном і Ґорбачовим у Женеві і Рейк'явіку, які не довели навіть до будь-яких узгіднень у поглядах, а якраз навпаки — застрягли і заціпеніли у пропозиціях взаємних заперечувань.

Як воно не дивно, але досі вперто промовчувано і тільки із принагідних вісток, що появлялися вряди-годи виявляється, що обидві суперпотуги — ЗСА і СССР, приступили тепер знову до надмірного приспішення обновлювання, особливо своїх летунських збройних сил.

Причиною того, чому ЗСА розпочали нову серійність у бойовому будівництві літаків, які слід відвести і включити до групи АТФ (Едвенст тактікел файтерс) та вводять чимало „авіонічних новостей" був факт, що Совєтський Союз, задля комбінації своїх шпигунських просякань і різних технологічних крадіжок на Заході, як теж і при найсильніших своїх таки власних експериментах і дослідах, створив у міжчасі зовсім нові типи літаків: типів — МІҐ - 29, МІҐ - 31 і СУ - 27 (тип „Сухой"), які мають бойову спроможність дуже далеко вибити з ладу типи деяких літаків, що ними користуються тепер ЗСА і їхні союзники з НАТО.

При тому треба мати на увазі, що більшість сучасного бойового летунства ЗСА та їхніх союзників ув Европі спираються на технології 1960 - 1970 років. А тепер усі технологічні зусилля ідуть у тому напрямі, щоб літаки будувати дещо менші своїми розмірами і по можливості із найлеґших конструкційних матеріялів. Головним чином із композиції „зцілювання різнорідних волокон" і взагалі з усіх можливих варіяцій, які не входять у засяг металевих складників. Того роду літако-будівельні матеріяли, як теж і аеродинамічна обпливкість нових літаків, не тільки, що послаблюють, але у деяких випадках виключають зовсім перехоплювання, або слідкування за ними радаровими мережами. Ці літаки називають — „типами ТІЛТ" і ЗСА вже мають деяку з них кількість.

Досі засяжність, витривалість і бойоспосібність літаків, обраховувано у пересічі на 20 років тривкости та із приблизною технологічною витривалістю на 6,000 „літакодійових годин". При тому побудова наймодерніших сучасних літаків натрапляє на поборювання ще одної трудности. Теперішня швидкість і приспішена вимога швидкого і змінного маневрування у наглих поворотах, як теж і неспівмірна в переміні і спаді різних висот, як про це висловлюються спеціяльні дослідні літакознавці „є тепер на межі людської витривалости"...

І тому не лиш доводиться поборювати технічні труднощі, — пілотам ще дають в допомогу архипрецизної побудови „електронічно-компюторне устаткування", яке разом із окремою циферною мапою допомагає і попереджує пілота, не тільки, де він в даному моменті знаходиться але й оберігає його також перед загрозою ворожих ракет і винищувачів. Від довшого часу є у ЗСА високопросторні лікарські дослідні центри, в яких переводиться постійні досліди над ліками, основною метою яких облегшити перенапруження і піднести фізичну та інтелектуальну чіткість і контролю пілота.

Деякі, хоч дуже побіжно, схоплені вістки вказують на те, що не тільки у політичній площині, але теж і неменше наполегливо і завзято ведеться змаг за першенство у царині озброєння, а на підтвердження того є такий військовий афоризм — „що, мовляв, тільки спираючись на сильну зброю, можна просовувати і закріплювати, сильну політику"...

Родинне відсвяткування 85-ліття Е. Козака

Група приятелів родини Козаків прийняла з вдячністю запрошення відзначити 85-ліття з дня народження Едварда Козака. Відбулося це 25-го січня в теплому і приємному настрою. Родина влучно відчула, що така річниця одного з найбільш популярних мистців, яким є Едвард Козак, не є виключно справою самої родини. Наша громада цінить його і шанує як людину шляхетного серця, неповторного мистця, лицаря без скази, гарячого патріота.

Цей родинно — приятельський вечір вшанували своєю присутністю о. Йосиф Шарий і о.. Вернард Панчук. Інж. Богдан Петріна взірцево додержав намічений порядок, тому вечір перейшов із вдоволенням для всіх.

Сукупну характеристику Едварда Козака як мистця і письменника подав Володимир Баран. Донька Наталка в своєму слові виявилась спадкоємцем почуття гумору батька, весело описуючи мистецький нелад в його робітні. Христина Липецька з пристрасним темпераментом обдурюваної жінки та Ярема Цісарук, у ролі покаяного чоловіка, прекрасно відчули і віддали настрій дуету із „Запорожця за Дунаєм". Василь Папіж пригадав ЕКА заслуги при організації „Товариства Підгаєчан". Популярна в нас „Руська Трійця", яка в дійсності часто складається із чотирьох учительок середньої школи, а саме Віра Андрушків, Мирося Стефанюк, Христя Козак і Наталка Лончина, дякуючи Е. Козакові за поміч при підготовці театральних виставок шкільної молоді, виявили його щире заінтересування нашою молоддю. На його честь вони написали „Оду до 85-ліття", оригінально оформлену Наталею Лончина. Інж. Богдан Сторожук згадував початки знайомства з ювілятом та відчитав гумореску про заморські родинні зв'язки. Несподіваним і цікавим був задум гуртка молодих жінок до якого належали крім „Руської Трійці" його колишні учениці, постаратися про офіційне зареєстрування назви одної зірки іменем Едварда Козака в „Інтернешенел стар реджістер", яким завідує Смітсоніян інститут у Вашінгтоні. Долучена до цього „Грамота" — оригінальна своїм помислом і змістом. Характеристичним було це, що ця група називалася „приятелями", що вказує на те, і що напевно було дуже приємне для ювілята, що молоде покоління, яке мало нагоду його пізнати, вповні здає собі справу, хто є Едвард Козак.

Дуже приємною несподіванкою було відчитання сином Ігоря Козака одного з оповідань ЕКО. Писане в його специфічній мові, воно нелегке до відчитання, з притаманним йому мовним кольоритом. Молодий Дамян вив'язався з цього бездоганно. Завершенням вечора було інтерв'ю, яке Ігор Козак перевів із своїм стрийком Едвардом. Подані у веселій формі деякі біографічні деталі, носили печать оригінального стилю Е. Козака.

Помітно зворушений ювілят дякував за ті численні вияві приязні і пошани.

Фортепіяновий супровід при виступі співаків спочивав в досвідчених руках Марії Лісовської. Саму вечерю уприємнювала своєю грою молода піяністка Ліда Цісарук.

Володимир Баран

К. Крупський

ПЕРЕД КОНҐРЕСОМ МИРЯН У РИМІ

Згідно з постановою Української Патріярхального Світового Об'єднання, винесеною на нараді у вересні минулого року, осінню 1987 року має відбутися Світовий Конґрес Мирян Української Католицької Церкви. Конґрес відбудеться в Римі, на кілька днів перед Синодом наших Єпископів.

Як знаємо, українські патріярхальні товариства в усіх країнах де тільки існує наша Церква, вже від початку минулого року збирають підписи на петиції до св. Отця Папи Івана Павла II, і ті підписи з петицією мають бути вручені св. Отцеві на авдієнції в часі Конґресу Мирян. Наш патріярхальний рух, виразниками якого є Крайові Українські Патріярхальні Товариства об'єднані в Українському Патріярхальному Світовому Об'єднанні, послідовно змагає до офіційного визнання Ватиканом — Патріярхату Української Католицької Церкви.

Чи визнає Ватикан український Патріярхат це справа Ватикану, а змагання до нашого Патріярхату є нашою священною справою, від якої ми не повинні відступати так довго, аж поки наш патріярхат буде визнаним. На протязі понад двадцять останніх років в нашій пресі чимало написано про значіння патріярхату і про можливість його визнання. Висловлюючись якнайстисліше та упрощено можна було б сказати, що патріярхальна Церква якогось народу — це самоуправна Церква в мережі Церков Вселенської Церкви.

Коли більше вдумуємось в трагічне положення Церкви — Мучениці в Україні, то тим більше впевняємось в тому, що тільки патріярхальне завершення нашої Церкви у вільному світі може запевнити відродження нашої Церкви в Україні, в будучому, як настане відповідний час. Жиди на вигнанні зберігали свою віру на протязі майже двох тисяч літ, а то тільки завдяки їхній релігійній незалежності від впливів країн їхнього перебування.

Коли задумаємось над скорим і подиву гідним ростом нашої Церкви поза Україною від часу закінчення Другої світової війни, то прийдемо до висновку, що само Боже Провидіння хоче зберегти її для виконання дуже важливої місії у відродженні нашої Церкви колись на рідних землях, де ворог насильно і жорстоко зліквідував її.

Якщо українська спільнота у вільному світі не робитиме постійних намагань, щоб зберегти цей Божий дар — нашу Церкву поза нашою Батьківщиною, в її традиційному дусі, то колись історія не простить нам нашого легковаження. Однак, у виконанні місії нашої Церкви у широкому світі, є одна важлива передумова: необхідність завершення її патріярхатом, який запевнить нашій Церкві єдність та зробить її відпорною проти процесів асиміляції у чужому морю.

В історичному житті нашого народу немає нічого важливішого від тієї ролі, яку відіграла наша Церква в культурному, релігійному і національному житті нашого народу. Цього факту не можуть обійти чи заперечити навіть сьогоднішні історики комуністичної системи в Києві. Загляньте до „Історії Української Літератури", виданої Академією Наук в Києві, в 1967 році, в дев'яти книгах, а восьми томах. Якщо б автори цієї праці були пробували оминути головну ролю нашої Церкви в розвитку духової культури нашого народу, то вони зовсім не мали б чим заповнити перший і другий том цієї академічної праці.

У багатьох місцях цієї історії читаємо дуже похвальні оцінки величезної заслуги нашої Церкви в розвитку духової культури українського народу. Місцями вам не хочеться вірити в те, що читаєте підсовєтську історію, але це тільки місцями таке признання нашій Церкві, а там де авторам потрібно лаяти „уніятів" за „вислуги Римові", автори знаходять свій спосіб інтерпретації фактів, і легко, хоч зовсім непереконливо роблять з білого чорне. Однак, навіть за інтерпретацією цієї підкомуністичної історії, Українська Церква до XVII століття була основою духового життя нашого народу і його високої культури.

Москва знає, що Українська Церква — це основна частина національної особовости нашого народу і цим вона стояла в дорозі плянів Москви створити з українського народу „радянський народ". Тому треба було зліквідувати Українську Церкву. Москва знає, що в країнах поселення українців наша Церква має найкращу можливість надовго задержати свідомість національного походження і тому Москва робить все можливе, щоб перешкодити у визнанні Ватиканом Українського Патріярхату.

Із зближенням Конґресу Мирян подбаймо про те, щоб якнайбільше число наших вірних підписало петицію до св. Отця. Нехай наші петиції ще раз засвідчать св. Отцеві, що ми не зійдемо зі шляху, на який вивів нас наш Великий хоч і невизнаний Ватиканом Патріярх Йосиф.

Ідучи за Заповітом Шевченка, ми стали народом нацією, а сповняючи „Завіщання", яке нам залишив наш Патріярх Йосиф, ми збережемо нашу Церкву

(Закінчення на стор. 7)

Роман С. Голіят

Ніксон про Брежнєва

Richard Nixon, Leaders, Warner Books, Inc. New York, 1982 371 pp. $17.50.

Сталін рідко коли залишав СССР. Це був азійський диктатор, задивлений на Схід. Хрущов і Брежнєв гляділи на Захід. Відвідуючи західні держави, вони були захоплені економічним добробутом тих країн. Вони хотіли бачити це саме в СССР, але не в зміненій державній системі.

У дискусіях з Ніксоном Брежнєв часто схилявся до нього й тихцем говорив, немов довірочно, про загрозу зі сторони жовтої раси: „Ми, европейці, мусимо триматися разом у побудові заборола проти китайської агресії" (ст. 199).

Ніксон, який як президент З'єднаних Стейтів Америки мав чотири конференційні на вершинах з Брежнєвим, каже, що Брежнєв був абсолютним володарем СССР. Він був відданим, безоглядним комуністом, який висунув СССР на перший безперервний змаг за світові впливи. Брежнєв, за словами Ніксона, був „новим царем", але його закордонна політика була зворотом до експансії старих царів. Якщо б він був провідником за старого режиму, то його кликали б „Леонід Великий". За його керівництва СССР і його сателіти захопили контролю у В'єтнамі, Камбоджі, Ляосі, Південному Ємені, Етіопії, Анголі, Мозамбіку і останньо в Афганістані. В додатку Москва загрозливо поширює свої укріплення на Караїбському морі і в Центральній Америці.

Кількакратно Брежнєв у розмові з Ніксоном висловлював побоювання перед Китаєм, пригадуючи слова Мао з партійного конгресу в 1963 році, де він говорив, що на випадок війни „нехай згине 400 мільйонів китайців, але ще 300 мільйонів залишиться" (ст. 210).

(Закінчення на стор. 7)

ДОЛЯ НАТАЛІЇ КОСТЕНКО

III.

Ігоря треба було кормити штучно, він же ж від грудей відмовився. Але мене все одно пускали разом з усіма на кормлення — і я була цьому рада. Молока в мене, як і раніше, було багато, і я кормила донечку Іванки і ще інших дітей докормлювала, у кого не вистачало молока. Скоро мене зарахували молочним донором; а це значило, що отримала підсилене харчування. Згодом лікарі запримітили, що я стараюсь в Домі дитини дещо помагати: там попрятаю, там поперу, заступлю няньку, коли потрібно. Незадовго, коли звільнилось місце робітниці в дитячій кухні, мене назначили на то місце. Було кілька кандидаток — очевидно багато з них хотіли б там працювати радше ніж на сільському господарстві. Але лікарі вирішили мене взяти.

Це було дуже добре місце ще й тому, що при кухні була відгороджена кабінка, і мене перевели з бараку там жити. І спокійніше, і чистіше, і, головно, дитина увесь час в мене на очах. Я була дуже задоволена і дуже старалась якнайліпше працювати, щоб тут залишитись. І з мене були вдоволені. Свобідні громадянки, які в таборі рахуються на якійнебудь посаді (звичайно, це жінки начальників, офіцерів), хотять отримувати платню, але не працювати, та щоб за них працювали ув'язнені. Свобідний кладовщик, завідуюча дитячою кухнею, аптекар, та хто б там не був, можуть собі позволити навіть на працю не приходити, якщо є ув'язнений, який за них працю виконає. А ув'язнені цьому раді, лише б не попасти на загальні роботи. Я підходила тому, що все виконувала бездоганно, і мені можна було довіряти. Мені навіть довірили отримувати харчі в чоловічій зоні і поза зоною.

Ігорчик підріс, почав ходити і говорити. Йому було вже півтора року. І тут хтось доніс до заряду, що ось в Домі дитини працює ув'язнена, дитині якої є вже понад рік. Таких матерів належало переводити зі шпитальної зони в робочу; в той час ув'язнених почали відсилати не в сусідню зону, звідки хоч у вихідний день пускали матерів до дітей, а на далекі таборові пункти, на які вивозили потягами. Напевно хтось доніс, люди різні бувають, може хтось мені заздрив, і на моє місце зазіхнув. Приїхала комісія із управління, нашій начальниці — догана, а нас — мене і ще одну няньку, в якої дитині також було понад рік, наказали негайно вислати.

Я в той час вже в кабінці не жила, а знову в бараці. Наша мешканева зона була відділена від зони Дому дитини плотом з кільчастого дроту, де була вежа з вартовими. Але ми, з тією нянькою, рішились на таке: вночі переповзли до плоту віддерли дві дошки внизу і пролізли в діру. Напевно вартовий зауважив це, бож ми пролазили біля самої вежі. Він напевно це зауважив, але навмисне відвернувся. Все ж таки людина. Якщо б ми в чоловічу зону перелазили, він би може і стріляв, але ми до дітей старались дістатися.

Пробрались ми в Дім дитини, я знайшла свого Ігоря, взяла його на руки і заховалась з ним. Він ніби відчував розлуку; я його колихаю, а він не спить. „Мамо не відходи, мамо не треба відходити!" Я плачу над ним, а він також плаче. Всю ніч до рана з ним просиділа. Настав ранок, а я в зону не йду. Там нашу відсутність, очевидно, ще вночі зауважили, коли заходили в бараки з перевіркою. Але до ранку не почали нас шукати. Ранішня перевірка — а нас немає. Етап збирають, а нас немає. Начальник режима каже: „Я знаю де вони. Де ж їм бути, як не у дітей". Прийшли за нами, і як ми не ховалися, звичайно, нас найшли. Наказують іти в зону, а я не йду, не можу, знаю що відвезуть від сина. Почали його в мене з рук брати. Він за мою шию тримається: „Мамо, мамо!". Я його держу і не віддаю. Принесли наручники, закували мене і потягнули силоміццю. Ігор у наглядача з рук виривається, кричить.

Я і не пам'ятаю як мене на етап відправили, можна сказати непритомна була. Хтось з жінок мої речі зібрав, хтось їх віз в етапі. Привезли в другу зону, швацьку. Я і працювати не можу, і ночами не сплю, плачу та й плачу. Жінки, які з шпитальної зони в нашу верталися, кажуть мені: Ігор також цілий час плаче. Матері приходять кормити своїх дітей, а він до них шкандибає: „А де моя мама? Подруги кажуть мені: перестань плакати, перестань дитину мучити — поки ти тут побиваєшся і він там заспокоїтись не може.

Як лише кінчилась зима, нас усіх, жінок, відправили в дальний етап, в порт Находку. Зібрали, заладували у вагони і повезли.

А діти залишилися.

* * *

Це було весною 1949 року. Етап був великий, три тисячі жінок. Головним чином з Мордовії, але були і з Володимира, де були ув'язнені з Кубані. Всі були політичні, по 58-ій статті „фашистки".

Нас помістили в тій самій зоні, де перебували карні злочинниці, їх називали „жучками". Вони почали нас грабувати. Встанеш ранком — твій мішок розв'язаний або розрізаний, всі твої нещасні лахи випатрошені, а що краще, то його вже немає. І нам самим ні сну, ні спокою. Скандали, бійки і вдень і вночі. Слова не можна сказати, поб'ють і ножем зарізати можуть, вони ж усі ножі мають. Ми почали вимагати, щоб нас від них відокремили, але хто там нас послухає! Там в Находці, все табори, табори, табори, там таких ув'язнених сила силенна. І все транзит. Звідтам усіх на Колиму відправляють. Нас також повинні відправити. Хто там журиться, що нас грабують і ріжуть. Нас три тисячі, а там може сто тисяч ув'язнених, одних відправляють — інших привозять.

Тоді ми оголосили голодівку — цілковиту. Одного дня не беремо ні пайки, ні води, і другого і третього. Вже можна сказати: викінчуємось. Але ми не відступаємо. Була в нас одна там, тета Нюся зі Львова, вона каже: „Не може бути, щоб на голодівку не було відгуку, їх же ж про нас питатимуть". І правда, спочатку не звертали на нас уваги, а за кілька днів прийшли до зони начальники — може навіть з Москви. Так у нас говорили. Пообіцяли відокремити нас від „жучок". І вже на другий день вивели нас з тієї зони. От таке ми чули від людей: пощо голодівка, що вона дає? А все ж таки щось дає.

Закінчення буде.

ПРОТОКОЛ
31-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В ГОТЕЛІ ГАЄТ-РІДЖЕНСІ В ДІРБОРН, МИШ. В ДНЯХ ВІД 26-го до 30-го ТРАВНЯ 1986 РОКУ

Тридцятиперша Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу відбулася в приміщеннях готелю Гаєт-Рідженсі у Дірборн, Мішіґен — в днях від понеділка, 26-го травня до п'ятниці 30-го травня 1086 р.

У Тридцяти-першій Звичайній Конвенції УНСоюзу взяли участь:

1. Головний Екзекутивний Комітет у такому складі:
   д-р Іван О. Флис — головний предсідник
   д-р Мирон Б. Куропась — заступник гол. предсідника
   Ґльорія Пашен — заступниця гол. предсідника
   Володимир Я. Сохан — головний секретар
   Уляна М. Дячук — головний касир
   Степан Гавриш — головний організатор

   сен. Павло Юзик виправдав свою неприсутність — він перебував у той час в Европі на нарадах НАТО.

2. Головна Контрольна Комісія у складі:
   мґр Іван Геврик
   д-р Нестор Олесницький
   інж. Анатолій Дорошенко
   д-р Богдан Гнатюк
   о. протоп. Степан Біляк

3. Головні радні:
   Гелен Олек-Скатт, Тарас Шмаґала, Андрій Джула, Евген Іванців, Володимир Гавриляк, Володимир Квас, Текля Мороз, Андрій Кейбіда, Анна Гарас, Тарас Максимович, Василь Дідюк, Василь Пастушок, Роман Татарський.

4. Головний редактор „Свободи" — Зенон Снилик
   Головний редактор „Українського Тижневика" — Рома Гадзевич

5. Почесні члени Головного Уряду:
   Марія Чучман, інж. Степан Куропась, д-р Ярослав Падох, Геновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Володимир Запаранюк, Марія Душник, Йосип Лисогір.

ДЕЛЕҐАТИ:

Делеґати на XXXI Звичайну Конвенцію УНСоюзу, затверджені Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу:

Відділ	Ім'я та прізвище делеґата
1 - 124	Володимир Чернеґа
5	Микола Хоманчук Володимир Левенець Стефанія Рудик
6	Михайло Халянич
7	Гелен Словік
8	Марія Кульчицька Петро Шкафаровський
10 - 95	Константин Хільченковський
13	Павло Шевчук Аксентій Урбан
14	Богдан Робак Марія Мандзій
15	Богдан Ясінський
16	д-р Василь Лучків
17	Антін Коцепула
19 - 205	д-р Роман Олесницький
20	Роман Куропась
21 - 389	Іван Бараник
22	Іван Ґавалюх Ярослав Хлипняч
25	А. Домарацький Марія Савчак д-р Богдан Шебунчак
26 - 44	Катерина З. Пров
27	Роман Лапичак
29 - 23	Ольга О. Маліщак
30 - 498	Роман Дяків
32	Володимир Яців Іван Музичка
33 - 98	Софія Оріх
34	інж. Лев Блонарович
35 - 28	Богдан Вовчик
37	Ольга Осередчук
39	Іван Пиндус д-р Мирослав Ткач
42	Іван Блиха Іван Хомко
45	Микола Пришляк
47	Роман Гарас Степан Муха
48 - 46	Степан Івасечко
49	Степан Вовк
51	Михайло Ольшанський
53	Дмитро Головатий
55	Адам Ціздин
56	Петро С. Когут
57	Михайло Савків
59	Тарас Сливінський Дмитро Р. Стець
63	Антін Ф. Микула
65 - 306	Іван Полянський
66 - 36	Петро Лещишин
70	Микола Шеремета
75 - 167	Богдан Верещинський
76	Юлія Демчук Володимир Боярський
78	Іван М. Петрунцьо
82 - 12	Уляна О. Марущак
83	Андрій Кушнір Іван А. Кушнір
86	д-р Іван Серант
88	Стефанія М. Гаврилюк Данило Слободян д-р Олег Волянський
93 - 502	Олександер Худолій
94	Володимир Борискевич-Бойд Дмитро Басько Олена Татарська
96	Микола Драпала
102	Микола Бобечко
103 - 139	Раїса Дорошенко
104 - 213	Василь Матковський
105	Йоан Ракочий
106	Андрій Іванюк Михайло Марчук
107 - 243	Антін Гайдук
112	Софія Юник
113	Франко Т. Коземчак Степан І. Вінч
114	Ольга Бережан Іван Сірик
115 - 166	Петро Бабич
116	Степан Шилкевич
120	Володимир Служинський
123	Іван Голик Софія Голик
125	Левка Паньків
127	Марія А. Гаравус Василь Шарван
128 - 290	Михайло Глова
130	Юрій І. Юрків
131	інж. Лев Боднар
133	Ярослав Леськів
134 - 369	інж. Володимир Р. Дячук
137 - 438	Степан Колодруб
146	Григорій Корбяк Євген Репета
147	Катерина Гуцайлюк Анна Сеган
151 - 2	Анна Строт
153	Юрій М. Данилів Володимир Зуляк
155	Меланія А. Льоренс Розалія Науменко
156	Володимир Крамар
157 - 136	Михайло Сорока
158	Емілія Саноцька Анна Польна
161	Михайло Гладьо ст. Василь Гладьо Іван Тиро мол.
163	Теодор Дуда Яким Козел
164	Тимко Бутрей
165 - 58	Марія К. Пелехата
168 - 378	Іван Бабин
169 - 99	Василь Стефурин
170	Володимир Білик Олександер Благітка
171	Стелла М. Раєн Анна Фріц
172	д-р Іван Пелех
173	Петро Щерба Ірена Щерба
174	д-р Атанас Слюсарчук Зенон Василькевич
175	Ярослав Базюк Василь Папіж
176 - 394	Григорій І. Хомко
177 - 132	Іван Лаба
178 - 235	Марія Беднарчик
180	Григорій М. Жеребняк
182	Григорій Клименко Павло Войнів
183	Петро Залуга Дмитро Кошильовський
184	Богдан Ластовецький
191	Євген Наболотний
192 - 140	Ярослав Сенишин
194	Михайло Юзенів мгр Іван Винник
200	Іван Пригода проф. Тиміш Білостоцький
204	Мирон Заліпський мгр Михайло Шпонтак
206	Лев І. Гардінк Дмитро М. Сарахман
209 - 342	Володимир Янів
214	Омелян Твардовський
216	Богдан Одежинський
217	Степан Приймак Ірена Руснак
218 - 395	Стефан Бурий
219	Марія Т. Юров
220	Ґеновефа М. Блідий
221	Михайло Карачевський Марія Б. Шпікула
222 - 62	мгр Ярослав Кришталович
223	Іван Гринчишин
226 - 110	мгр Мирослав Кальба
230	Аннабелла Боровицька Євген Волошин
231	Теодозія К. Пастушок
233	Тетяна Сілецька
234	Михайло Хитра
236 - 228	Михайло І. Шкирпан
237	Михайло Крика
238	Анна Ремик
239	інж. Володимир Винницький
240	мгр Василь Ліщинецький д-р Богдан Футей д-р Максим Задойний
242	Йосип Чабан Андрея Чабан
245	Михайло Мартиненко Михайло Бойцун
251	д-р Юрій Б. Оришкевич
253 - 150	Петро Гаврильців
254	Василь Романишин
256 - 459	Осип Я. Мартинець
257	Петро Сильчак інж. Августин Й. Рудник
259	Юлія Ґуглик
261	Петро Аркотин
266	Володимир Варшона Богдан Наугольник
267	Володимир Клозник
268	Омелян Барилка
269	Христина Фуга Ґербеги
270	Степан Островський
271	Іван Чопко Володимир Корчинський
274 - 284	Олеся Р. Добрянська
275 - 291	Петро Палка
276	Степан А. Іваницький
277	Володимир Василенко Осип Гладун Тиміш Мельник
281	Мирон Сірий
283	Григорій Гаврищків
285	Олекса Скібіцький
286 - 332	Павлина Балутянська
287	Данута А. Ясінська Меланія Мілянович
288 - 4	Дмитро Мушастий
292	Стефанія Федик Йосип Рудницький
293	Іван Хома
296 - 9	Петро Лобур
301	Петро Врублівський
304 - 149	Марія І. Гнатик
305	Маргарета Гентош
307	Дмитро Мельник
316	Любомир Білик Іван Л. Ґалуга Річард Росоловський
317 - 119	Микола М. Велич
320	Іван Малко
321	Дмитро Цюх
322 - 382	Евелін К. Кейбіда
323 - 328	Іван Бриський
324 - 409	Іван Бабяк мол.
325	Марія Лисогір Петро Яцинич
327	Зеновія Зарицька
330 - 179	Ярослав І. Мартинюк
334 - 203	Стефанія Бохонок
336	Володимир Стригун
337	Остап Стельмах
338 - 109	Ольга Піщко
339 - 31	Михайло Луців
340 - 479	Леонід Якобчук
341	мґр Володимир Літинський
343 - 241	Марія Сверида
345	Михайло Каркоць
346	Микола Петрівський
347	Доця Найда
348	Марія Макар Естелла Волошин
349	Михайло Захарко
350 - 101	Тома Фінів
352	Ярослав Щербак
353	Іван Яцишин Йосип Рінник
356 - 141	Марія Весел
360	Богдан Пашковський мгр Іван Гаврилюк
361	Степан Чума Іван Яремчук
362 - 41	Федір Петрик

Відділ	Ім'я та прізвище делегата
364	Василь Брездун
367	Петро Дзюба Іван Бойчук
368	Андрій Маринюк
370 - 358	Григорій Ґіна
371	Стефанія Стеців мґр Володимир Сенежак
372	Софія Лонишин
374	Володимир Гетьманський
375	Петро Тарнавський Іван Данківський
377 - 380	Осипа Михайленко
379	Василь Семків Степан Ґоляш Теодор Томків
383	Йосиф Хома
385	Мирон Крамарчук Володимир Лісович
387	Іван Здирко
397	інж. Михайло Нич мґр Іван Скочиляс
399	Роман Припхан
402	Анна Бурій
406	Юлія Ташук
407	Гавриїл Миськів Василь Шаран
414	проф. Іван Телюк д-р Михайло Снігурович
416 - 480	Катерина Онуфрик
418 -505	Іванна Мельник
421	Бернард Л. Корчинський
422	Василь Євтушенко Юрій Будерацький
423	Юліян І. Юринець Степан М. Куропась
424 - 294	Віталій Трипупенко
427	Петро Дяків Михайло Гладиш
430	Іван Кігницький д-р Іван Скальчук
432	Ярослава Зорич Леонід Філь Ярослав Білак
434	Олександра Дольницька Михайло Дідух
437	Роман Чорнобіль
439	Володимир Зацерковний
440	Мирон Спольський
441	Дмитро Заневич
442	Семен Левицький
444	Лев Вовк
445	Стефанія Геврик Юрій Гвоздулич
448	Микола Перейма
450	Евстахія Мілянич
451	Єфим Омельченко
452	Наталія Шуя
454 - 426	Марія Сцібайло
455 - 247	Олена Гентіш
457 - 211	Тарас Шумилович
458	Данило Д. Пищ Петро Тимків
460	Олександер Ковальчук
461 - 466	Мирон Ґрох
462 - 500 464	Йосиф Р. Фаринич Микола Хомин
465	Іван Ґиба
468 - 464	Петро Самець
469	Карпо Чорномаз
471	Богданна Явірницька
472	Евстахій Держко
473	Віра Баніт
484	Володимир Кропельницький Марко К. Фалинський
486 - 401 487 - 417	д-р Володимир Оренчук інж. Микола Денисюк
488 - 162	Олександер Ліневич
489	д-р Микола Шпитко
490 - 413	Галина Чорномаз
492 - 456	Віра Боцюрків
497 - 503	Осип Мазурок

КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ:

Головний Екзекутивний Комітет на своєму спеціяльному засіданні дня 12-го квітня 1986 р. призначив, згідно з постановою 16-ої статті статуту УНСоюзу, наступних делегатів до Конвенційних Комісій:

ВЕРИФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ:

1. мґр Іван Гаврилюк, 360-ий Відділ, Боффало, Н.Й.
2. Роман Лапичак, 27-ий Відділ, Нюарк, Н.Дж.
3. Володимир Яців, 32-ий Відділ, Філядельфія, Па.
4. Олександер Ковальчук, 460-ий Відділ, Лондон, Онт. Канада.
5. Михайло Ольшанський, 51-ий Відділ, Чікаґо, Ілл.

СТАТУТОВА КОМІСІЯ:

1. Ярослав Білак, 432-ий Відділ, Торонто, Онт. Канада
2. Гелен Словік, 7-ий Відділ, Мек Аду, Па.
3. Зеновія Зарицька, 327-ий Відділ, Гемпстед, Н.Й.
4. Роман Припхан, 399-ий Відділ, Чікаґо, Ілл.
5. Григорій Жеребняк, 180-ий Відділ, Акрон, Огайо.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ:

1. мґр Іван Скочиляс, 397-ий Відділ, Філядельфія, Па.
2. д-р Іван Серант, 86-ий Відділ, Ню Йорк, Н.Й.
3. д-р Атанас Слюсарчук, 174-ий Відділ, Дітройт Міш.
4. Петро Дяків, 427-ий Відділ, Сейнт Кетринс, Онт., Канада.
5. Іван Ґавалюх, 22-ий Відділ, Чікаґо, Ілл.

ПОНЕДІЛОК, 26-го ТРАВНЯ 1986 р.
РАННЯ СЕСІЯ год. 9:10 рано

1. ВІДКРИТТЯ КОНВЕНЦІЇ

Конвенцію відкрив головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис. Він привітав присутніх та попросив диригента хору „Трембіта" Андрія Стасіва відіграти на фортепіяні три національні гимни — американський, канадський і український. Зібрані делегати прилучилися до фортепіянових акордів своїм співом.

Після цього, головний предсідник попросив о. протопресвітера Степана Біляка провести молитву:

„Милосердний Боже, Отче і Господи! Дай нам бажати всім серцем тільки того, що потребує від нас Твоя Свята Воля. У всякому ділі дай нам силу шукати перш усього сповнення Святих Твоїх Заповітів. Настав нас на Твою праведну путь і навчи нас у всякій роботі не сходити з неї. Створи наше життя таким, щоб ми могли робити все з волі Твоєї. Пошли нам Духа Святого, щоб кермував нарадами 31-ої Конвенції, щоби всі наші постанови були на добро нашої Великої Союзової Родини. На всіх стежках життя нашого підтримуй наші слабі сили, охорони нас від лукавої спокуси і поблагослови на все добре, чисте і святе, щоб і словами уст наших і всіми ділами життя нашого ми прославляли Святе Ім'я Твоє.

Всемилостивий Боже! Опіці Твоїй поручаємо Великий Український Народ, що й досі перебуває в рабському, модерному ярмі комунізму. Звільни Його від кайданів, неволі й поверни знову до державного життя. І кров'ю омита, слізьми оплакана Батьківщина наша — Україна від щирого серця дякуватиме Тобі, Богові Милосердному й однодушно славитиме Тебе, Отця і Сина і Святого Духа на віки!"

Після молитви, головний предсітник д-р Іван Флис формально відкрив Конвенцію, попередивши відкриття таким вступним словом:

„В імені Головного Екзекутивного Комітету і Головного Уряду та від себе особисто сердечно вітаю Вас на цій, уже 31-ій з черги Звичайній Конвенції Українського Народного Союзу — Вітайте!

Були часи, коли наші піонери-союзовці називали наш збір, наші Конвенції, українським соймом. Справді ніде так, як тут у наших прибраних Батьківщинах Америці і Канаді, ми не мали можливості так вільно і дружньо дискутувати і рішати справи для добра України, а з цим і нашого УНСоюзу, як саме на наших конвенціях.

Поминувши всі наші недомагання, почуваємося щасливими, що в тому розподілі світу на два табори — вільний і поневолений, ми знаходимося в тій частині, яка признає своїм горожанам право на рівність, на життя, на волю і на змагання до щостя. А коли прийде момент, що ми є в біді, тоді, дякувати Господеві, ми можемо в країнах нашого поселення користуватися одною з найважливіших наших вольностей — молитвою до Бога. Ми можемо тоді молитися так, як каже нам наша віра, як наказує нам наше сумління.

Ми, союзовці, гідно відсвяткували 90-ліття нашого Українського Народного Союзу. Ми, українці, горожани вільних Америки і Канади, відмітили в 1983-му році 50-ліття найбільш жорстокого в анналах світу знищення українського народу — 7 мільйонів братів і сестер, які загинули голодовою смертю.

А в цьому році, декілька тижнів тому, виринула ще гірша метода народовбивства — нуклеарний вибух у Чорнобилі. Знищено велику частину, великі простори нашої козацької землі. І цього ми не сміємо забути. Дотепер ми ще не знаємо, чи на протязі кількох століть буде знищена і не придатна до засіву колись урожайна українська земля, славнозвісний український чорнозем, що його знищили москалі.

Безнастанна русифікація України, нашого народу, продовжується і під цю пору є посилена. Хитро продумана дезінформація про визвольні змагання українців, перекручення історичної правди, щоб в той спосіб перекреслити право українського народу на його самобутність та наклепи на добре ім'я українців є тепер на денному порядку. Насувається питання, коли ж нарешті прийде кінець терпінням нашого народу, нашої Батьківщини?

В Америці, на протязі останнього чотириріччя, тривожила нас усіх економічна нестабільність, але в останньому році економічні обставини значно поправилися і устабілізувалися. Наш Головний Екзекутивний Комітет при помочі Головного Уряду вміло вели УНСоюзом в тому бурхливому часі так, що Союз дальше стоїть на сильних і стабільних підвалинах, на тих підвалинах, на яких його будували наші предки — наші піонери.

Треба мати нам на увазі, що наш нарід на поселеннях підготовляється, щоб в 1988 році гідно і величаво відсвяткувати 1,000-ліття хвилини, коли Україна пізнала і прийняла правдивого Бога, коли охрещено український нарід. Заохочуємо всі Відділи і Округи активно включитися у підготовлення цих святкувань.

На цьому місці мушу згадати і скласти подяку від Головного Екзекутивного Комітету всім членам Конвенційного Комітету, який під проводом свого голови, а нашого головного радного Романа Татарського тяжко працював, щоб підготовити цю Конвенцію. Вони всі, згідно з традицією, доложили багато зусиль, а теж знання, щоб ця наша 31-ша Конвенція Українського Народного Союзу успішно і корисно відбулася, щоб наші делегати довго її пам'ятали і з приємністю згадували їхнє перебування у цьому місті. Щиро ґратулюємо всім членам Конвенційного Комітету і складаємо на Ваші руки, Дорогий Пане Татарський, вислови нашої подяки і признання.

На кінець мого короткого вступного слова згадаймо, Сестри і Браття, та віддаймо шану повстанням з місць і тихою молитвою тих наших членів, які на протязі нашої останньої чотирорічньої каденції відійшли від нас у вічність. Між ними були і такі заслужені союзовці та громадські діячі, як довголітній заступник головного предсідника на Канаду сл.п. Богдан Зорич, довголітній головний радний Іван Одежинський, довголітній головний редактор „Свободи" і „Українського Тижневика" сл.п. Антін Драґан, довголітній редактор повищих газет д-р Володимир Душник. Вічна пам'ять всім тим згаданим і незгаданим союзовцям і подяка за їх труд і посвяту для справ і добра Українського Народного Союзу. Дай Боже, щоб для нас усіх живучих, праця і труд цих померлих союзових діячів світила прикладом і заохочувала нас до такої ж самої праці".

Своє вступне слово головний предсідник повторив англійською мовою.

Після цього д-р Іван Флис представив делеґатам голову Конвенційного Комітету, головного радного УНС Романа Татарського і попросив його до слова.

Роман Татарський: „Мені, як голові Конвенційного Комітету припала особлива шана і приємність вітати в нашій Окрузі всіх вельмишановних учасників 31-ої Конвенції Українського Народного Союзу, зокрема д-ра Івана Флиса, головного предсідника; вельмишановних членів Головного Уряду, дорогих делеґаток і делеґатів та відданих Союзовій ідеї дорогих гостей.

Окружний Комітет Українського Народного Союзу в Дітройті з радістю прийняв на себе почесний обов'язок підготови 31-ої Конвенції. Конвенційний Комітет працював у напрямі удогіднення приміщень та розвиги делеґатів і гостей. Усім учасникам Конвенції передаю щиросердечні побажання Конвенційного Комітету перевести наради в товариській згоді, братній любові та пошані один до одного для добра нашої братсько-допомогової і суспільно-громадської установи — Українського Народного Союзу, як теж для нашої спільноти тут, та нашого народу на Рідних Землях.

Бажаю повного успіху в нарадах, корисних ухвал та вибору нових керівних органів. Нехай Всевишній Господь наділяє нас ясною думкою, погідною поведінкою, вибачливістю та взаїмною пошаною. Щасти нам Боже!"

Своє слово він повторив англійською мовою.

Головний предсідник д-р Іван Флис запропонував такий порядок нарад:

ПРОГРАМА
31-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу

1. Відкриття Конвенції
2. Звідомлення Верифікаційної Комісії
3. Вибір:
   а) Конвенційної Президії в складі: голови, двох заступників та двох секретарів
   б) Виборчої Комісії в складі 14 членів
   в) Комісії Просьб у складі 5 членів
   г) Секретарської Комісії в складі 6 осіб.
4. Покликання Пресової Комісії
5. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету:
   головного предсідника д-ра Івана О. Флиса
   заступника головного предсідника д-ра Мирона Б. Куропася
   головного директора для Канади сен. Павла Юзика
   заступниці головного предсідника Ґльорії Пашен
   головного секретаря Володимира Я. Сохана
   головного касира Уляни М. Дячук
   головного організатора Степана Гавриша
6. Звідомлення Головної Контрольної Комісії та її членів:
   мґ-ра Івана Геврика
   д-ра Нестора Олесницького
   інж. Анатолія Дорошенка
   д-ра Богдана Гнатюка
   о. протопресвітера Степана Біляка
7. Звідомлення головних радних:
   Гелен Олек-Скатт
   проф. Тараса Шмаґали
   Андрія Джули
   Евгена Іванціва
   Володимира Гавриляка
   Володимира Кваса
   Теклі Мороз
   Андрія Кейбіди
   Анни Гарас
   проф. Тараса Максимовича
   Василя Дідюка
   Василя Пастушка
   Романа Татарського
8. Звідомлення головного редактора „Свободи" Зенона Снилика
9. Звідомлення головного редактора „Українського Тижневика" Роми Гадзевич
10. Дискусія на звідомленнями та їх прийняття
11. Звідомлення Статутової Комісії, дискусія та ухвали
12. Звідомлення Фінансової Комісії та визначення висоти запорук і платень
13. Справа злуки УНСоюзу та УБСоюзу
14. Вибір Головного Уряду УНСоюзу
15. Звідомлення Комісії Просьб, дискусія та ухвали
16. Звідомлення Секретарської Комісії, дискусії та ухвали
17. Внесення та ухвали для добра організації
18. Різні справи
19. Закриття Конвенції.

Перед прийняттям програми Конвенції Атанас Кобрин, ветеран Корейської війни, делеґат 130-го Відділу УНС, запропонував, щоб перервати сьогоднішні наради о год. 11:45 перед полуднем та короткою церемонією вшанувати „День Поляглих", що його саме відмічує вся Америка.

Пропозицію А. Кобрина прийнято оплесками.

Приступлено до дискусії над прийняттям програми Конвенції.

Іван Винник (194) запропонував прийняти програму так, як вона є подана. Його піддержали д-р Микола Шпитко (489), Володимир Клосник (267), інж. Михайло Нич (397) і д-р Іван Серант (86).

Програму Конвенції прийнято одноголосно.

Головний предсідник д-р Іван Флис попросив Івана Пригоду (200), Степана Колодруба (137) та Івана Хомка (42), щоб виконували функцію дверників 31-ої Конвенції та зайняли свої місця.

В дальшому попросив до звіту голову Верифікаційної Комісії мґра Івана Гаврилюка. Але з огляду на те, що згаданаж Комісія ще не була готова до звіту, вирішено приступити до вибору Президії 31-ої Конвенції.

3. ВИБІР КОНВЕНЦІЙНОЇ ПРЕЗИДІЇ

Д-р Роман Олесницький (19) зголосив номінацію на предсідника Конвенції Леоніда Філя (432) з Торонта, Канада. Номінацію піддержали д-р Микола Шпитко (489), мґр Іван Скочиляс (397), інж. Михайло Нич (397), Роман Припхан (399), інж. Августин Рудник (257) і Володимир Клосник (267).

Петро Яцинич (325) зголосив номінацію на предсідника Конвенції Володимира Борискевича-Бойда (94).

Володимир Борискевич-Бойд (94) не прийняв номінації.

Микола Бобечко (102) ще раз піддержав номінацію Леоніда Філя на предсідника Конвенції.

Номінацію прийнято через аклямацію.

Богдан Ясінський (15) запропонував на заступників предсідника Конвенції д-ра Юрія Оришкевича (251) і Володимира Ворискевича-Бойда (94), а на секретарів Марію Савчак (25) в українській мові та Стефанію Гаврилюк (88) в англійській мові. Номінацію піддержали: Михайло Нич (397), Роман Припхан (399), Іван Скочиляс (397) і Микола Денисюк (487).
Номінацію прийнято через аклямацію.

д-р Богдан Футей (240) заявив, що перед номінованням Конвенційних Комісій, Верифікаційна Комісія мусить здати звіт.

Тому, що Верифікаційна Комісія ще не була готова до звітування, головний предсідник д-р І. Флис перервав на короткий час наради.

д-р Богдан Футей (240) ствердив, що згідно з прийнятою програмою нарад, з хвилиною, коли вибрано Президію Конвенції, Президія повинна зайняти свої місця і голова Президії повинен перебрати провід нарадами.

д-р Іван Флис, головний предсідник відповів, що на попередніх Конвенціях було пракриковано, що Президія Конвенції перебирала провід нарадами щойно після номінацій Конвенційних Комісій.

2. ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРИФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

мґр Іван Гаврилюк, голова Верифікаційної Комісії подав склад Верифікаційної Комісії: Роман Лапичак, секретар української мови, Олександер Ковальчук, секретар англійської мови, Володимир Яців і Михайло Ольшанський — члени. Попросив Романа Лапичака здати звіт.

Роман Лапичак — подав наступний звіт:

1. Комісія перевірила обчислення членів управнених Відділів до вибору делеґатів два тижні перед Конвенцією,
2. Комісія перевірила документи злуки Відділів для вибору спільного делеґата,
3. Комісія перевірила картотеку вибраних делеґатів та ствердила їхнє управнення — кваліфікації,
4. Комісія перевела реєстрацію делеґатів вчора і сьогодні.

Вислід реєстрації до год. 10:35 рано є такий:
делеґатів — 329, членів Головного Уряду і Почесних членів — 31,
разом управнених до голосування є 360.

Оксандер Ковальчук дав цей сам звіт англійською мовою.

3. ВИБІР КОНВЕНЦІЙНИХ КОМІСІЇ

д-р Іван О. Флис попросив номінувати членів Виборчої Комісії.

КАНДИДАТИ ДО ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ:

Михайло Шпонтак (204) зголосив Мирона Заліпського (204)
Микола Денисюк (487) зголосив Михайла Каркоця (345)
Атанас Слюсарчук (174) зголосив Богдана Одежинського (216)
Іван Скальчук (430) зголосив Миколу Пришляка (45)
Ґеновефа Жеребняк (180) зголосила Мирона Ґроха (461)
Михайло Сорока (136) зголосив Лева Боднара (131)
Анна Ремик (238) зголосила Марія Беднарчук (178)
Осип Гладун (277) зголосив Тому Фініва (350)
Євген Репета (146) зголосив Григорія Корб'яка (146)
Юрій Гвоздулич (445) зголосив Степану Чуму (361)
Лев Боднар (131) зголосив Антона Гайдука (107)
Іван Лаба (177) зголосив Миколу Бобечка (102)
Мирон Крамарчук (385) зголосив Володимира Лісовича (385)
Богдан Робак (14) зголосив Омеляна Твардовського (214)
Іван Скочиляс (397) зголосив Михайла Нича (397)
Володимир Василенко (277) зголосив Осипа Гладуна (277)
Юліян Юринець (423) зголосив Марію Гаравус (127)
Михайло Ольшанський (51) зголосив Юліяна Юринця (423)
Тарас Шумилович (457) зголосив Михайла Юзеніва (194)
Софія Оріх (33) зголосила Юлія Ґуглик (259)
Ярослав Мартинюк (330) зголосив Стефанію Бохонок (334)
Мирослав Кальба (226) зголосив Марію Весел (356)
Іван Ґавалюх (22) зголосив Ґеновефу Блідий (220)
Іван Сірик (114) зголосив Ольгу Бережан (114)
Мирон Сірий (281) зголосив Володимра Янева (209)
Володимир Оренчук (486-401) зголосив Петра Гаврильціва (253)
Микола Хоманчук (5) зголосив Анну Бурій (402)
Володимир Борискевич-Бойд (94) зголосив Петра Залугу (183)
Роман Лапичак (27) зголосив Зенона Василькевича (174)
Микола Денисюк (487) зголосив Мирона Крамарчука (385)
Володимир Кроп (484) зголосив Марка Фалинського (484)
Зенон Василькевич (174) зголосив Галину Татарську (94)
Стефанія Бохонок (334) зголосила Ярослава Мартинюка (330)

КАНДИДАТИ ДО КОМІСІЇ ПРОСЬБ

Тарас Максимович (368) зголосив Евгена Волошина (230)
Василь Євтушенко (422) зголосив Миколу Пришляка (45)
Олекса Скібіцький (385) зголосив Івана Бойчука (367)
Іван Телюк (414) зголосив Дмитра Стеця (59)
Михайло Ольшанський (51) зголосив Олександра Ліневича (488)
Лев Боднар (131) зголосив Марія Кульчицьку (8)
Омелян Твардовський (214) зголосив Богдана Робака (14)
Мирон Заліпський (204) зголосив Михайла Шпонтака (204)
Григорій Корб'як (143) зголосив Максима Задойного (240)
Володимир Янів (209) зголосив Мирона Сірого (281)
Віра Боцюрків (492) зголосила Олександру Дольницьку (434)
Михайло Каркоць (345) зголосив Миколу Денисюка (487)
Стефанія Геврик (445) зголосила Юрія Гвоздулича (445)

Дмитро Басько (94) зголосив Дмитра Кошильовського (183)
Богдан Ясінський (15) зголосив Василя Лучкова (16)
Іван Скочиляс (397) зголосив Богдана Пашківського (360)
Олександер Лінevич (488) зголосив Августина Рудника (257)
Михайло Нич (397) зголосив Йоана Ракочого (105)
Іван Яремчук (361) зголосив Михайла Нича (397)

КАНДИДАТИ ДО СЕКРЕТАРСЬКОЇ КОМІСІЇ:

Михайло Снігурович (414) зголосив Тараса Сливінського (59)
Петро Тарнавський (375) зголосив Михайла Дідуха (434)
Ольга Бережан (114) зголосила Юліяна Юринця (423)
Степан Муха (47) зголосив Романа Гараса (47)
Олександер Лінevич (488) зголосив Петра Врублівського (301)
Лев Боднар (131) зголосив Михайла Карачевського (221)
Микола Пришляк (45) зголосив Івана Кнігницького (430)
Остап Стельмах (337) зголосив Адама Ціздина (55)
Володимир Янів (209) зголосив Михайла Захарка (349)
Василь Лучків (16) зголосив Богдана Ясінського (15)
Степан Чума (361) зголосив Івана Яремчука (361)
Мирон Заліпський (204) зголосив Осипу Михайленко (377)

Після зголошення кандидатів до згаданих Конвенційних Комісій, головний предсідник д-р Іван Флис представив делегатам **Атанаса Кобрина** (130), заступника командaнта українських американських ветеранів і попросив його провести церемонію для вшанування поляглих вояків українців-американців.

Атанас Кобрин (130) з черги попросив о. декана Івана Лазала, б. лейтнанта американських морських кадетів, провести молитву, а всіх присутніх вшанувати поляглих хвилиною мовчанки.

Цією церемонією закінчено ранню сесію — год. 12:00 перед полуднем.

ПОНЕДІЛОК, 26-го травня 1986 р.
ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ — год. 3:00 по пол.

Д-р Іван Флис, головний предсідник, відкрив сесію та представив делегатам голову Президії Леоніда Філя. Сказав, що він є активний в українській громаді — є членом Президії Світового Конгресу Вільних Українців, як його фінансовий секретар, був головою Президії 30-ої Конвенції, а перед тим заступником голови Президії 29-ої Конвенції УНС.

Зібрані делегати привітали Л. Філя гучними оплесками.

Леонід Філь, голова Президії: „Всечесніші Отці, Головний Предсіднику УНСоюзу, д-ре Іван Флис, Шановні члени Головного Уряду, Дорогі Делегатки і Делегати 31-ої Конвенції УНСоюзу, Шановні представники преси і гості!

В імені цієї Президії 31-ої Конвенції Українського Народного Союзу, яку Ви обрали сьогодні через акламацію, дозвольше мені висловити щиру подяку за Ваше велике довір'я.

Це одноголосне довір'я зобов'язує нашу Президію до якнайбільшої об'єктивности в провадженні Конвенції, щоб її перебіг і рішення принесли користь УНСоюзові, його членам, українській справі в цілості та країнам нашого поселення.

Але це наше завдання ми зможемо виконати тільки при Вашій співпраці та доброзичливості один до одного і до нашої Президії. А ми в Президії постараємося виконати наші обов'язки в міру наших здібностей і при найкращій добрій волі.

Ще раз щиро дякую Вам за довір'я!"

Своє слово він повторив англійською мовою.

Після цього провів нарадами Конвенції перебрав голова Президії **Леонід Філь.**

4. ПОКЛИКАННЯ ПРЕСОВОЇ КОМІСІЇ

Володимир Сохан, головний секретар, подав склад Пресової Комісії: ред. Зенон Снилик, ред. Рома Гадзевич, ред. Володимир Левенець, ред. Василь Дідюк, ред. Василь Шарван, ред. Іван Скочиляс.

5. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Звіт головного предсідника Івана О. Флиса

Я маю честь і привілей знову звітувати з праці, досягнень як теж і невдач Українського Народного Союзу за останні чотири роки — період, на час якого Ви довірили нам на 30-ій Конвенції УНСоюзу, що відбулася в 1982 р. в Рочестері, Н.Й., нагляд над цілим УНСоюзом, його майном, його зобов'язаннями.

Під оглядом братського життя, УНСоюз ще раз зробив милевий крок вперід.

У 1984 році ми врочисто відсвяткували 90-ліття скромних початків УНСоюзу — події, коли в 1894 р. 13 самостійних і незалежних організацій, що нараховували разом 439 членів і майно яких виносило $220.35, вирішили заложити Руський Народний Союз — тепер Український Народний Союз. За той час відбулося багато конвенцій УНСоюзу, було внесено багато поправок до статуту, з яких велике число прийнято — але помимо того УНСоюз залишився вірний раннім ідеалам наших піонерів-основоположників і служив потребам української громади і українського народу.

Окружні Комітети УНСоюзу, при співучасті українських громад величаво відсвяткували 90-ліття УНСоюзу, що було для молодих членів свого рода ґенеральною пробою у приготуваннях до святкування 100-ліття УНСоюзу, яка припаде у 1994 р. та яке ми, старші віком, члени, маємо надію, при Божій помочі, зустріти та гідно відсвяткувати. Окружні Комітети Шамокін, Ню Йорк, Філядельфія, Чікаґо, Дітройт, Рочестер, Янґставн, Торонто, при співучасті інших канадських Округ, Вунсокет, Баффало, Маямі, Вилкс Бери, Алентавн та Округи стейту Ню Джерзі взяли активну участь у ювілейних святкуваннях 90-ліття УНС з надією і переконанням, що УНСоюз служитиме своєму народові, своїй громаді та своїм членам ще щонайменше наступних 90 років.

У 1985 р. УНСоюз спонзорував у Вашінґтоні, так, як це робив у минулому, прийняття для сенаторів і конґресменів. Усі члени Головного Уряду, перервавши наради на Союзівці, виїхали спеціяльним автобусом до Вашінґтону.

Там вони спершу віддали поклін нашому поетові Тарасові Шевченкові склавши у стіп його пам'ятника вінок та згадали його короткою програмою. Опісля члени Головного Уряду відвідали своїх сенаторів на конґресменів, запросили їх на запляноване УНСоюзом вечірне прийняття, вітали їх на згаданому прийнятті, а о год. 10-ій вечора відїхали автобусом на Союзівку, щоб продовжувати наради Головного Уряду.

Помимо того, що братські організації, подібні як наш Союз, не мали змоги здержати Федеральний Уряд від частинного оподаткування річного зросту вартости вивінувальних грамот, зокрема в останній стадії їх дозрівання, УНСоюзові та всім братським організаціям вдалося здержати намагання Державного Скарбового Уряду від оподаткування всіх братських організацій, які досі втішалися статусом неприбуткових установ. І так, 1985 збережно звільненням від оподаткування тому, що братські організації під цю пору віддано працюють для добра своїх членів та не користуються поміччю державних допомогових інстутуцій.

На протязі останніх років я був запрошений декілька разів до Білого Дому, переважно на переслухання в справі закордонної політики в яких часом брали участь також представники інших українських братських організацій.

Факт, що президент Рональд Реґен запрошував мене на того рода переслухання вказує на те, що УНСоюз має у Вашінґтоні велику повагу і респект.

НАДЗЧИЧАЙНІ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

Так, як під цю пору виглядає, Надзвичайні засідання Головного Уряду треба буде скликувати кожного року, щоб на ньому полагодити різні важливі справи, з якими не можна чекати до наступних річних нарад Головного Уряду, чи конвенції УНС. Такі надзвичайні засідання Головного Уряду скликано у січні та листопаді 1985 р. на яких

Again, I have the honor of exercising the privilege of reporting on the operations, accomplishments, and shortcomings of the Ukrainian National Association during the past four years, the period of trusteeship over U.N.A. assets and liabilities which you placed in our charge, starting with the 1982 U.N.A. Convention held in Rochester, New York.

Again, the U.N.A. passed a milestone in our fraternal life. We celebrated in 1984 the 90th Anniversary of the U.N.A.'s humble beginnings, when in 1894, 13 independent, self-help organizations, with total membership of 439 and with total assets of $220.35 determined to form the Ruskyj Narodnyj Soyuz, now the Ukrainian National Association. Many conventions of the U.N.A. have taken place, many amendments of the by-laws have been proposed and many have been adopted, but the U.N.A. has remained true to the early ideals of our pioneer founders and has served the needs of our Ukrainian community and of our Ukrainian nation.

Our U.N.A. Districts, with the cooperation and participation of the entire Ukrainian communities, "velechavo", gloriously, celebrated the U.N.A.'s 90th Birthday, with our younger members considering our many celebrations to be a dress rehearsals for U.N.A. Centennial Celebrations in 1994, and we, the older members, well there is always hope. God be willing. Shamokin, New York, Philadelphia, Rochester, Chicago, Detroit, Youngstown, Woonsocket, Toronto with the participation of other Canadian Districts, Buffalo, Miami, Wilkes-Barre, Allentown, and State of New Jersey, all participated in celebrating U.N.A.'s 90th Anniversary, and not just hoping, but expecting the U.N.A. to continue to serve our nation, our community, and our members during at least the next 90 years.

In 1985, as in the past, the U.N.A. sponsored a "Thank You" reception in Washington, D.C. Interrupting for one day its Annual Meeting of Soyuzivka, the entire Supreme Assembly sojourned to Washington, D.C. by bus and first paid homage to the memory of our national bard, Taras Shevchenko, by holding a short commemorative exercise at the foot of his statue, then visited home state congressmen and senators, inviting them to a planned U.N.A. evening reception, welcomed our guests at our evening party, entertained and thanked our Representatives and Senators for their past support and departed by bus at 10 p.m. so as to be ready to begin the next day's deliberations of the Supreme Assembly at Soyuzivka.

Although fraternals like our Soyuz were unable to halt the Federal Government from taxing, to some degree, the annual profit enuring on endowment certificates, especially during the latter part of the certificates term, the U.N.A. and all of our fraternals fared much better in opposing the attempt by the Treasury Department to tax all fraternals, which to date have enjoyed a tax exempt status. 1985 ended with tax exemption still enjoyed by fraternals because of their dedication to the welfare of their membership. Because of this self-help feature of the fraternals, the national government and all national institutions are freed from being called upon to perform services which are presently performed by the fraternals for members and the nation.

During the last four years, I was invited, as president of the U.N.A., to visit the White House on numerous occasions, usually briefings on foreign affairs at some of which briefings were present representative of other Ukrainian fraternals. Invitations to such briefings by President Ronald Reagan show the high esteem and respect that the U.N.A. enjoys in Washington, D.C.

SPECIAL MEETINGS OF SUPREME ASSEMBLY

It now appears that Special Meetings of the Supreme Assembly will have to be called annually to cover and determine a course of U.N.A. action on a number of subjects which appear urgent and can not wait till the next annual meeting of the Supreme Assembly or U.N.A. Convention Such matters included the construction of adequate quarters

схвалено побудувати на Союзівці дім для сеньйорів УНС, призначуючи для цього суму $375,000, що включає побудову і умеблювання 11-кімнатного дому, в тому числі дві кімнати для супруж і решта для самітніх сеньйорів, як також схвалено закупити від НТША 50 акрів землі на побудову кондомініюм для сеньйорів.

Головний Уряд вирішив, що оплата для сеньйорів за побут у згаданому домі повинна виносити не менше, як $250.00 і не більше, як $750.00 місячно, обчислюючи їх у висті 75% місячного прибутку сеньйора. Супружа платитимуть не більше, як $1,200 і не менше, як $500.00 місячно, що повністю покриватиме оплату за мешкання і прохарчування на Союзівці.

Відносно побудови кондомініюм для старших віком союзовців, Головний Уряд уповноважив Екзекутиву УНС поробити всі можливі легальні заходи, такі, як упорядкування площі, її поміри, водопроводи, каналізація, електрика та інше і доручив Екзекутивному Комітетові поробити всі правні старання відносно цього проєкту. Будова мала б початися у 1987 році.

Нарешті, після 92 років, наші сеньйори матимуть на старі літа приміщення, де зможуть провести їхні „золоті осінні дні" в безжурності, спокою та поміж своїми людьми.

ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ

Червень 1982 р. позначився близьким викінченням фільму Славка Новицького „За стерном долі", що його замовив і фінансував Український Народний Союз. Всі зобов'язання, які були охоплені контрактом із Славком Новицьким, УНСоюз виконав. Ми одержали копію фільму, який ми показали під час 30-ої Конвенції в Рочестері у 1982 р. Однак УНСоюз відмовився заплатити Славкові Новицькому суму $45,000.00, яку він зажадав на покриття правдоподібних збільшених коштів, зв'язаних з продукцією фільму. Всі переговори з С. Новицьким, навіть при допомозі адвоката, не увінчалися успіхом.

УНСоюз мав змогу робити додаткові копії зі згаданого фільму та показувати його на імпрезах, що їх влаштовували наші Відділи та Округи. Фільм здобув широкий розголос, дуже високу оцінку і признання. Але, з огляду на те, що УНСоюз не має від С. Новицького авторських прав на цей фільм, як було договорено з ним в контракті, ми не могли поширити його на загал глядачів та передавати його телевізійним станціям.

Одного дня, під час полуденка, члени Екзекутиви прийшли до висновку, що УНСоюз однак має право набути на цей фільм авторські права без допомоги і згоди виконавця фільму тому, що С. Новицький, як незалежний контрактор, не поступив з УНСоюзом, який є власником фільму, згідно з умовами підписаного контракту. Фінансовий дефіцит і довги, які мав С. Новицький, не сталися з вини УНСоюзу і УНСоюз за них не відповідає, бо УНСоюз виконав супроти нього всі свої зобов'язання.

УНСоюз заанґажував адвоката, який погодився з нашим твердженням і вже поробив заходи, щоб набути для УНСоюзу на його фільм авторські права. Після одержання авторських прав, УНСоюз збільшить тираж згаданого фільму, щоб дати змогу оглянути його цілій українській громаді.

СМЕРТЬ РЕД. АНТОНА ДРАҐАНА

У 1978 р., після 35 років відданої праці для Українського Народного Союзу та української громади, зрезигнував з посту головного редактора „Свободи" і „Українського Тижневика" ред. Антін Драґан. Маючи на увазі його заслуги для УНСоюзу та оцінюючи його працю для Головного Уряду УНС, зразу після його відходу на емеритуру, надано йому почесть редактора-емерита. Він залишився нашим близьким приятелем, союзником і дорадником.

У понеділок, 3-го лютого 1986 р. у ранніх годинах до нас наспіла вістка, що його вже немає між нами. Важка недуга зламала його на 73-ому році життя. Його поховано з почестями, при численній участі представників УНСоюзу. Нехай пам'ять про нього назавжди залишиться між нами. УНСоюз втратив дійсного і відданого приятеля, якого нам так дуже бракує.

КООРДИНАТОР БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Пост координатора братської діяльности був опорожений від часу, коли в 1984 р. Марта Кордуба залишила цей пост. УНСоюз дав оголошення в нашій пресі та з поміж численних зголошених аплікантів вирішив прийняти на ту працю Маріянну Сакальош.

Треба ствердити, що вона не мала ніякого досвіду в ділянці братської діяльности. Всі члени Екзекутиви докладають старань до того, щоб поглибити її знання в тій ділянці, головно в самодопомозі, бо виглядає, що в тому напрямі братська діяльність найкраще проявляється.

Одним з перших, більших завдань, що їй доручено, було заохотити Відділи і Округи влаштувати святомиколаївські або Різдвяні вечорі для дітей членів та їхніх приятелів. Більшість секретарів зігнорували її заходи, але деякі пішли їй на зустріч і влаштовані вечорі були успішні. Сподіваємося, що в 1986 році більше секретарів приєднаються до цього шляхетного почину і її заходи увінчаються поважним успіхом.

Наступне її завдання є приготовити програми на День Батька, що відбудеться літом на Союзівці, як теж на святкування, що відбуться в дні 4-го липня ц.р. в приміщеннях Головної Канцелярії УНС з нагоди відкриття відновленої статуї Свободи.

Звертаємося з проханням до всіх відділових секретарів допомогти нашому координаторові братської діяльности в тому, щоб цей пост приніс УНСоюзові користі та повний успіх. Дораджуємо секретарям співпрацювати з нею — вона готова прийти з поміччю Відділам у всіх їхніх починах. Коли УНСоюз хоче надальше залишитися звільненою від оподаткування братською організацією, координатор братської діяльности мусить поширити засяг своєї діяльности. УНСоюз мусить присвятити більше часу і праці для своїх членів та для громади в якій є його члени — так української, як і американської, чи канадської. Так, як під цю пору виглядає і як нас остерігають, то УНСоюз не може продовжувати дотеперішнього способу організаційної праці, бо довго не вдержиться. Маємо надію, що наші члени, пізнавши користі та вдоволення, що дає праця для добра своїх братів, радо включаться у братську діяльність.

КОНДОМІНІЮМ ДЛЯ СТАРШИХ ВІКОМ СОЮЗОВЦІВ

Для зреалізування цього задуму, УНСоюз закупив у НТША 50 акрів землі, яка межує зі Союзівкою і на якій пляюємо побудувати групу будинків та продавати їх нашим сеньйорам. Помимо того, що Головний Уряд не передбачає труднощів з продажжю цих будинків, можна однак сподіватися, що будуть проблеми з перепродажжю і остаточно власність може перейти в не-союзові руки. З огляду на те, УНСоюз звернувся до адвокатів про правну пораду.

Ми є впевнені, що Головний суддя Нюйоркського стейту дасть дозвіл на побудову групи 50 будинків (тавнгавзес). Для цього УНСоюз заанґажує до праці інженера, архітекта, будівничого, спеціяльного дорадника і місцевого адвоката, щоб вони зладили проєкт для організації домовласників. УНСоюз мусітиме доложити багато зусиль до того, щоб цей великий задум успішно завершити.

Перших 10 будинків пляюємо побудувати у 1987 р., у

for our Seniors at Soyuzivka and the purchase of 50 acres of land for construction of condominiums for our seniors. Special Meetings of the Supreme Assembly were called for that purpose in January 1985, and in November 1985. All in all the Supreme Assembly approved a budget of $375,000 for the construction and furnishing at Soyuzivka of a building with 11 rooms, 2 of them for married couples, and the remainder for single occupancy, for our seniors.

The Supreme Assembly also determined that inasmuch as this structure is to house needy U.N.A. seniors, the monthly stipend to be paid by seniors should be not less than $250 and not more than $750 per month, limited to 75% of a senior's monthly income. Married couples would pay not more than $1200 and not less than $500 per month. This cost would cover a senior's total room and board at Soyuzivka.

In the matter of construction of condominiums for our U.N.A. seniors, the Supreme Assembly authorized expenditures for the land and development costs, such as surveys, water, sewer, electricity, etc., and directed the Supreme Executive Committee to proceed with legal arrangements pertaining to such project. Construction will commence in 1987.

After 92 years our seniors will have a place of their own where they will be able to spend their "golden autumn days" in peace and serenity and among "their own kind".

THE HELM OF DESTINY

June 1982 marked the near completion of work on "HELM OF DESTINY" the film by Slavko Novytsky, produced for the Ukrainian National Association. U.N.A. had completely performed its obligations under the contract of production with Slavko Novytsky. A copy of the film was delivered to the U.N.A. and was shown at our 1982 Rochester Convention. U.N.A. refused to pay $45,000 which was demanded by Slavko Novytsky to cover alleged cost overruns. Negotiations, even with the help of an attorney, proved fruitless.

U.N.A. was able to make additional copies of the film and continued to show it at limited showings arranged by U.N.A. district and branches. U.N.A. received nothing but praise for undertaking sponsorship of such film. Still the U.N.A. could not distribute said film more widely or to television networks since the film was not copyrighted for the U.N.A. by the producer, as he had agreed.

Then sitting at lunch one day, the idea struck the Supreme Executive Committee members, that the U.N.A. could copyright the film without the help of the producer, likening the position of Slavko Novytsky to an independent contractor who has not fully performed the terms of his contract with a third party. Slavko Novytsky's shortcomings and liabilities could not be forced upon the U.N.A., which performed the contract in its entirety.

The U.N.A. contacted an attorney who concurred with our reasoning and proceeded to obtain the copyright for the film. Upon completion of the copyright process, the U.N.A. will proceed with wider distribution of this film.

THE DEATH OF ANTIN DRAGAN

In 1978, after 35 years of dedicated service to U.N.A. and to the Ukrainian community, Antin Dragan resigned as the Editor-in-Chief of our publications, "SVOBODA" and "THE UKRAINIAN WEEKLY". Soon thereafter he was granted the title of Editor Emeritus, in recognition and in appreciation of the services he performed to the Supreme Assembly. He remained our close friend, ally and adviser.

We received news on Monday morning, February 3, 1986 that he was with us no more, having succumbed to a grave illness at the age of 73. He was buried with great honor. Long may his memory remain with us forever. The U.N.A. has lost a true and devoted friend. We shall all miss him.

FRATERNAL COORDINATOR

The position of Fraternal Coordinator in the Ukrainian National Association was vacant from the time Marta Korduba left our employ in 1984. U.N.A. advertised this fact in our newspapers and a number of applicants applied for this position. In September 1985 we chose Mary Anna Sakalosh out of all the applicants.

Admittedly, she had no experience in this fraternal field. All of our executives pitched in to develop her knowledge of fraternalism, especially in the self-help sphere, where fraternalism seems to perform best.

The first major task that was assigned to her was to encourage branches and districts to sponsor Christmas or St. Nicholas Parties for children of branch members and their friends. Most branch secretaries ignored her entreaties. Her efforts were crowned with success with some branch secretaries. It is hoped that her 1986 effort will meet with great success and that more branch secretaries will join her in this noble effort.

Her next job will be to prepare a Father's Day program for Soyuzivka and a 4th of July Statue of Liberty Celebration in our Headquarters Building.

We ask all Branch secretaries to help our Fraternal Coordinator make this position a success for the U.N.A. We ask you to seek her cooperation in any fraternal endeavor for your branch. She is ready to be of service to all branches.

The Fraternal Coordinator's Department will have to grow and its activities will have to expand if the U.N.A. is to remain a tax exempt fraternal. To remain such a fraternal it will have to give of itself more to our members and to the communities wherever our members reside, both the Ukrainian communities and the American and Canadian communities. As a word of warning, let us remember that if we do not increase our fraternal involvement each and every year, we shall not exist as we presently do very long. We are continuously optimistic that our members will readily get involved in fraternalism once they find out how rewarding and satisfying it is to be fraternally involved — for the benefit of their brethren.

CONDOMINUMS FOR SENIORS

U.N.A. purchased for the realization of this project 50 acres of land from Shevchenko Scientific Society, adjacent to Soyuzivka, which it is hoped will accommodate cluster housing to be built by U.N.A. and which would be sold to our seniors. Although the Supreme Assembly does not envision much trouble in the initial sale, it is only reasonable to anticipate difficulties in successive ownerships, and the property could end up in non-U.N.A. hands. Legal advice was sought.

It was determined that cluster housing of 50 homes in the form of town houses would probably be approved by the Attorney General of the State of New York.

To accomplish the desired result, the U.N.A. will proceed to put together a team made up of an engineer, architect, a builder, special counsel and local attorney to work on a homeowners assocation plan.

The entire concept would be a tremendous undertaking. The plan would entail building 10 housing units in 1987, 20 units in

1988 р. 20 наступних, а решту — 20 будинків у 1989 р. Але хід і поступ будови залежатиме від кількости проданих перших 10-ох будинків. Води є подостатком для всіх будинків. Буде також просліджено, яка є спроможність просякання води і від того залежатиме, чи доми матимуть центральну каналізацію, чи для кожного дому буде зладжений окремий санітарний збірник (септік тенк).

Кошти побудови виноситимуть між 3 і 5 мільйонів долярів, але УНСоюз має намір асигнувати на це тільки малу частину грошей. Решту заплатять ті члени, які набуватимуть ці доми. Аналізуючи ту справу треба ствердити, що це є мала ціна для УНСоюзу, якою він винагородить своїх сеньйорів за їхню працю на протязі 92-ох років у винограднику Батька Союзу.

УКРАЇНСЬКА КОРПОРАЦІЯ ДОМУ УНСОЮЗУ

Будинок УНСоюзу, де безкоштовно приміщується на двох і пів поверхах Головна Канцелярія УНС, є повністю винаймлений. В нашій околиці земля має велику вартість і є великий попит на неї. Вже побудовано біля нас декілька бюрових будинків. Вартість нашого будинку, згідно з дуже поміркованою оцінкою, виносить $26,000,000. Дійсна його вартість є напевно багато вища, бо той чоловік, що робив ту оцінку рік тому, сам признався, що вона є дуже поміркована.

Ви напевно читали в пресі, що Податковий Уряд Джерзі Сіті перевів контролю книг Української Корпорації Дому УНСоюзу. Згідно з договором і умовами, що їх був заключив УНСоюз з містом Джерзі Сіті перед побудованням дому УНС, міські контролери мали дозвіл переглянути книги корпорації дому тільки за останні два роки. Але Податковий Уряд на підставі рахунків із двох останніх років, нарахував податок за десять років і тією сумою обтяжив корпорацію. Українська корпорація внесла протест і передала справу адвокатові Несторові Олесницькому. Тому, що він є нашим головним контролером, корпорація Дому і УНСоюз договорилися, що вони ніколи не закидатимуть йому конфлікту інтересів. Справу передано до арбітражу і при кінці 1985 року повідомлено корпорацію, що після переслухань вирішено, що становище Головного Екзекутивного Комітету було правильне — Податковий Уряд Міста Джерзі Сіті має право контролювати книжки корпорації тільки за останні два роки.

Річний прихід з винайму дому УНС приніс за 1985 рік $2,658,526. Прихід зросте з хвилиною, коли будуть впроваджені нові підвишки за винайм приміщень. Відсотки, що їх виплатила корпорація УНСоюзові та членам за боргові зобов'язання за 1985 рік виносили $1,930,710. Без найменшого сумніву, будинок УНСоюзу є найкращою інвестицією, що її зробив УНСоюз.

Олександер Благітка, який крім багатьох інших зайнять, є управителем будівлі УНС виконує свою працю надзвичайно добре.

ЗЛАДЖЕННЯ ІНДЕКСУ „СВОБОДИ"

Заіндексувати всі матеріяли, які появилися у „Свободі" за цілий час її існування є величезним і не легким до переведення починком. Головний Екзекутивний Комітет, за згодою Головного Уряду, договорився з Міннесотським Університетом, щоб вони зайнялися цією працею та закатальогували важливі матеріяли, які були друковані у „Свободі" від початку її існування, тобто від 1893 р. по кінець 1923 р. та заіндексувати їх при кінці 1986 р. за ціну $69,839,00. Після цього, перша частина буде видана у формі книжки. Тоді продовжуватиметься праця над дальшими річниками „Свободи" та „Українського Тижневика".

Ці, так конечно потрібні матеріяли, будуть вкінці доступні для студентів, науковців, дослідників, істориків, як теж загальної публики.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

Свідомі того, що чекає УНСоюз та беручи до уваги професійні поради фахівців, внесено поправку до статуту УНС, яку схвалили делегати 30-ої Конвенції УНС у 1982 р. у Рочестері, що з днем 1-го липня 1986 р. ліквідується виборний пост головного організатора УНС. Інші американські братські союзи вже багато скоріше зліквідували виборні пости керівників продажу забезпечення і зробили їх наємними постами. Цей спосіб показався правильний і корисний для справ забезпеченевих кругів.

Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу робив старання на протязі останнього року, щоб прийняти на працю таку особу і в тій цілі ми перевели інтерв'ю з різними кандидатами на той пост. У місяці березні 1986 р. Екзекутива заангажувала на ту працю Генрі Флойда. Ми віримо, що він має всі кваліфікації на те, щоб зайняти пост керівника продажу забезпечення УНСоюзу. Він має зладити плян, як зорганізувати і оформити Відділ професійного продажу забезпечення УНС. Після цього, як плян буде затверджений, він зможе переводити його в життя.

Головний Екзекутивний Комітет заміряє задержати на праці теперішнього головного організатора, як крайового організатора для продажу забезпечення, та організатора членів, якому видатно допомагатимуть відділові секретарі та організатори. Окружні Комітети далі залишаться. Його Відділ, в основному, відповідатиме, як і дотепер, за організування нових членів в границях, які визначують поодинокі стейтові забезпеченеві закони, як до висоти суми забезпечення так і до числа забезпечених членів, яких можуть організувати на протязі одного року особи в цих межах без окремих дозволів поодиноких стейтів.

Відділ, який очолюватиме Генри Флойд, відповідатиме за забезпечення членів на високі суми забезпечення. Він матиме вишколених професійних продавців забезпечення, які при помочі відділових секретарів, організаторів, чи членів УНС продаватимуть потенційним проспектам забезпечення на високі суми.

Бажанням Головного Екзекутивного Комітету є, щоб крайовий організатор продажу забезпечення і керівник професійних продавців забезпечення підлягали безпосередньо головному предсідникові або одному з членів Головного Екзекутивного Комітету, який звітував би з їхньої праці перед цілим Екзекутивним Комітетом. Цю справу вирішить Головний Уряд УНС. Коли ці два Відділи гладко співпрацюватимуть зі собою в межах вимог УНСоюзу, обговорюючи кожного дня всі справи пов'язані з приєднанням членів і їх забезпеченням, УНСоюз матиме повний успіх.

В дальшому, бажанням УНСоюзу, є щоб Відділ продажу союзового забезпечення був у постійному зв'язку з відділовими секретарями і організаторами, влаштовуючи з ними зустрічі з метою навчити їх продуктивної праці, яка принесла б УНСоюзові бажані успіхи.

ФІНАНСОВИЙ І РЕКОРДОВИЙ ВІДДІЛИ

Подібно, як я звітував на 30-ій Конвенції у 1982 р., так і тепер хочу з признанням підкреслити, що праця в цих двох Відділах, що їх очолюють Уляна Дячук і Володимир Сохан, проходила з якнайкращими успіхами.

Мушу ствердити, що я ніколи не стрінув працівників, які були б більш віддані справам УНСоюзу, як ці дві особи, які не жаліють ні часу ані труду працюючи для добра УНСоюзу в його різних братських починах. Всі потреби наших членів, вони полагоджують скоро і вміло, з чого члени є дуже вдоволені.

Ми всі повинні висловити подяку і признання цим двом особам, які є опорою УНСоюзу.

Я не буду подавати окремо інформацій про ділянки праці, що її виконують Уляна Дячук і Володимир Сохан, бо це було б повторенням їхніх звітів, які є надруковані в цій книжці.

1988 and 20 units in 1989. The construction of successive phases of the plan would depend on the salability of units already constructed. There is sufficient water to supply all units. Whether individual septic tanks or a central sewage disposal system will be used, will be determined by results of percolation tests to be performed.

Although the entire cost will be in the 3 to 5 million dollar range, it is hoped that U.N.A. will bear only a portion of the total cost, as a gift to our seniors. The remainder will be recouped from members-purchasers of these homes. But in the final analysis this will be a small price for U.N.A. to pay to remunerate our seniors for 92 years of toil in the vineyards of Batko Soyuz.

THE UKRAINIAN NATIONAL URBAN RENEWAL BUILDING

The headquarters building, 30 Montgomery Street, Jersey City, New Jersey is fully rented with the U.N.A. occupying 2½ floors, rent free. The property in the neighborhood is much in demand and new office space is being constructed by others near by. A very conservative appraisal placed the value of our building at $26,000,000. The true value undoubtedly is quite higher since the appraisal is one year old and the appraiser admitted that he was "very conservative".

As you have read in our press, Jersey City Department of Taxation audited the Ukrainian National Urban Renewal Corporation books and the auditors were allowed to look at the books for the last two years only, in accordance with the terms and conditions of a contract entered into by Jersey City and U.N.A., before construction of the building was commenced. The Department of Taxation took its findings for the two years audited and multiplied said findings by 10 years, and assessed a tax deficiency on that basis. U.N.U.R.Corp. protested and handed the matter over to Attorney Nestor Olesnycky, also our Supreme Controller, agreeing to hold him harmless from any claims of conflict of interest. The matter was put in arbitration and by the end of 1985, the matter was heard and resolved, confirming as proper the stand taken by the Supreme Executive Committee. The Jersey City Department of Taxation could audit our books for the last two years only.

Annual rentals totalled $2,658,526 in 1985. This will increase annually as new provisions of leases go into effect. Interest paid during the year 1985 to U.N.A. and to U.N.A. members was $1,930,710. Without a doubt this building will prove to be U.N.A.'s best investment in years to come.

Al Blahitka, in addition to his many other duties, manages the building 30 Montgomery Street. He performs this job with superb efficiently.

"SVOBODA" INDEXING PROJECT

Indexing the material which has appeared in the SVOBODA is a mammoth undertaking. The Supreme Executive Committee, with the acquiescense of the Supreme Assembly, retained the services of the University of Minnesota to have this job performed, so that the valuable material which was printed in the SVOBODA from its inception in 1893 to the year 1923 will be catalogued and indexed by the end of 1986 at a cost of $69,839.00 Printing of same will then begin. Then work will begin on an index for subsequent years and of the UKRAINIAN WEEKLY.

This badly needed original source material will at last be made available to students, scholars, researchers, historians, and us simple folk.

ORGANIZING DEPARTMENT

At the 1982 Rochester Convention, seeing the handwriting on the wall and following the advice given by professional advisers, the delegates to the UNA Rochester Convention amended U.N.A. By-Laws to the effect that the position of the Supreme Organizer shall cease to be an elective position as of July 1, 1986. Other American fraternals have ceased electing the heads of their sales departments and have made such positions "hire and fire" at the discretion of the executive committee. This practice has proven itself as proper and beneficial in the fraternal insurance business world.

The U.N.A. Executive Committee sought for the past year to find and hire such an individual and interviewed many candidates for this position. In March 1986, the U.N.A. Executive Committee retained Henry Floyd for this position. We believe that he possesses proper credentials for this position and has the proper sales personality to head the U.N.A. professional sales force. Mr. Floyd will be relied upon to prepare plans for the formation of a Professional U.N.A. Sales Force and after obtaining approval of such plans by the Supreme Executive Committee, to put same into effect.

The plans of the Supreme Executive Committee is to continue to have the present Supreme Organizer continue in the employ of the Ukrainian National Association in the capacity of National Organizer and continue to organize members with the help of our secretaries and part time organizers. U.N.A. District Committees will remain as present. Principally, his section will be responsible for organizing new members as heretofore within the limits specified by state insurance laws as to amount of insurance, and number of persons insured. Where required, salesmen of fraternal insurance, within limits specified, would be licensed in particular states.

The section which will be headed by Henry Floyd, will be responsible for signing up new members for larger amounts of insurance, using professional, licensed salesmen, who will approach clients referred to them by our Branch Secretaries, Organizers, by other U.N.A. members, or through the mails, etc.

It is the intent of the Supreme Executive Committee to have both the National Organizer and the National Sales Manager work and be directly responsible to the Supreme President or other member of the Supreme Executive Committee, who will in turn will be answerable to the Supreme Executive Committee. This will be more fully considered and determined by the Supreme Assembly. With these two units working smoothly within the U.N.A. framework, constant meetings, almost daily, will have to be held, necessitating good will on the part of all concerned if U.N.A. is to succeed in this aspect.

It is the intent of the Supreme Executive Committee to have the U.N.A. Sales Department hold innumerably motivational meetings with the National Sales Manager's section with the National Organizers section, with Branch secretaries, organizers, and district officers in order to properly motivate them and in that way, produce proper and desired annual organizational results for the U.N.A.

FINANCIAL & RECORDING DEPARTMENT

As at the 1982 30th UNA Convention I wish to report that the affairs of these two departments were conducted during the last 4 years, in the best possible manner by the heads of those departments Mrs. Ulana Diachuk and Walter Sochan respectively.

I must affirm that I have never met workers who were more devoted to the welfare of the UNA then are these two individuals who spare no time or effort in serving the Ukrainian National Association in all phases of its fraternal undertakings. The needs of our members are quickly and efficiently attended to, much to the satisfaction of our members. We all owe a vote of thanks to those UNA stalwarts.

Listing information on the various phases of the work performed by Mrs. Ulana Diachuk and Walter Sochan would only duplicate the information you can find in the reports rendered by these two individuals for their respective departments and which are printed in this book.

СВОБОДА

За адміністрацію „Свободи" і її видавництво відповідає Люба Лапичак. Свою працю вона виконує дуже солідно і з успіхом до чого у великій мірі причиняється її чемність і ввічливість. Під цю пору адміністрація „Свободи" має труднощі у зв'язку з недугою і відходом з праці деяких працівників. Можна сподіватися, що ці справи внедовзі будуть наладнані.

Нагляд над друкарнею в якій працює 15 осіб, має Анатолій Домарацький. Постійна зміна персоналу є причиною проблем, які має А. Домарацький. Крім цих труднощів, праця проходить справно і гладко.

До редакційного складу „Свободи" входять: Зенон Снилик — головний редактор та Володимир Левенець, Любов Коленська, Тамара Кардашинець і Василь Дяченко — редактори, затруднені на повний час праці, Людмила Волянська і Ольга Кузьмович працюють неповні години, а Іван Кедрин-Рудницький помагає, пишучи редакційні статті. Виглядає, що під цю пору редакція вив'язується зі своїх завдань краще як у минулому і тому „Свобода" є цікавіша, як була раніше.

У програмі конвенції є передбачений звіт головного редактора „Свободи".

Із жалем ми прийняли відхід у вічність редактора „Свободи" і відомого громадського діяча д-ра Володимира Душника.

Д-р В. Душник на протязі довгих років завжди був готовий кожночасно допомагати нашим виданням. Роками „Свобода" і „Український Тижневик" користувалися журналістичними послугами цього невтомного працівника.

Нехай пам'ять про нього залишиться в нас назавжди.

Адресограф, який дотепер вживала експедиція для висилки щоденника „Свободи" і „Українського Тижневика" був уже перестарілий і часто адреси були нечиткі, що вживала пошта, як виправдання на спізнення доставки обох газет. Головний Екзекутивний Комітет вирішив закупити кампютор марки Чешір-Зіракс, ціна якого виносила біля 50,000 дол. Сподіємося, що до часу конвенції всі ті „чортики" будуть усунені й нова система висилки дасть позитивні висліди, з яких будуть вдоволені наші передплатники і поштовий уряд.

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

Редакційний склад Тижневика складається із трьох осіб: Рома Гадзевич — головний редактор та Наталія А. Федущак і Михайло Боцюрків — редактори.

УНСоюз постійно одержує численні похвали з приводу, що Тижневик поміщує на своїх сторінках актуальні справи і без сумніву, його можна зарахувати до найкращих в тій категорії часописів Америки й Канади.

З приходом на працю Михайла Боцюркова, Тижневик постійно присвячує на своїх сторінках місце для канадських справ. Сподіємося, що внедовзі матиме у Тижневику таке саме місце і середній Захід Америка. Я, разом із Головним Екзекутивним Комітетом, є дуже вдоволений з праці, яку виконує цілий редакційний склад „Українського Тижневика".

СОЮЗІВКА

УНСоюз веде Союзівку вже багато років, видаючи на неї тільки ті гроші, що їх заробила Союзівка. В наслідок цього деякі приміщення на Союзівці були знищені або напівзруйновані.

З огляду на те, на протязі декількох останніх сезонів, Головний Екзекутивний Комітет і Головний Уряд були змушені призначити більшу суму грошей на перебудову, направи та відновлення Союзівки. В деяких будинках треба було змінити умеблювання і заступити його новим, треба було вертіти нові криниці на воду, треба було направити дороги, збудовано нову альтану-газібо, поробленo великі направи віллі Веселка, заінстальовано нові лазнички, направлено корти тенісові, збудовано дім для старших віком союзовців, а також запляновано побудувати нові приміщення для працівників Союзівки. Це все вимагало великого вкладу праці та капіталу. Потреби на видатки в наступних роках не зменшаться тому, що будинок Ясіння треба цілком перебудувати, будинок Винники треба перебудувати так, щоб був більш атрактивний і пригожий до мешкання, а будинок Львів треба перебудувати і додати більше приміщень, щоб там могли вигідно і в приємних умовинах жити літом діти і студенти.

Виходить, що як тільки скінчимо будову чи перебудову одного приміщення, зразу виринає потреба дальших направ чи перебудов.

У вересні 1985 р. наступила зміна у складі управи Союзівки. Бувший управитель Союзівки Володимир Квас погодився тимчасово працювати аж до часу, коли підшукають нового управителя та впровадять його в ту працю. Як дотепер, він знаменито її виконує. Володимир Квас втішається загальною повагою як теж довір'ям Головного Екзекутивного Комітету. Ми вважаємо, що він всеціло є відданий УНСоюзові, за що ми є йому вдячні. Ми попросимо В. Кваса, щоб він доповнив звіт про Союзівку, коли звітуватиме як головний радний.

SVOBODA

The person in charge of the administrative portion of our Svoboda publications is Mrs. Luba Lapychak. The operation is being conducted very efficiently and politeness seems to be a byline which guides the conduct of this department. This department appears to have difficulties at present in replacing employees who have left our employ, which difficulty will be overcome shortly.

The person in charge of the Printing Department, employing over 15 people, is Mr. Anatole Domaratzky. The continuous turnover in the dispatch personnel appears to be a major problem to Mr. Domaratzky. Otherwise, this end of our operation, although overburdened, appears to be working smoothly.

The Svoboda Editorial Department is composed of Zenon Snylyk, as Editor-in-Chief, Wolodymyr Lewenetz, Lubov Kolenska, Tamara Kardashinetz and Wasyl Diachenko on a full time basis, and Ludmila Wolanska and Olga Kuzmowycz on a part time basis, with Ivan Kedryn helping out with editorials. This department appears to be working on a much more efficient basis than it had in the past and Svoboda seems to contain much interesting material. You will hear a report from our Editor-in-Chief as noted on the Convention Agenda.

We were also saddened by the passing of Svoboda Editor and wellknown community worker, Dr. Walter Dushnyck.

Dr. Dushnyck served our publications for long periods of time, serving as a trouble shooter, and being assigned where needed most. Both the UKRAINIAN WEEKLY and the SVOBODA were beneficiaries of the journalistic services of this steadfast worker, for long periods of time.

May his memory remain with us for a long time to come.

The addressograph used to address the daily and weekly mailing of SVOBODA and THE UKRAINIAN WEEKLY was outdated and obsolescent and the addresses on our dispatched newspapers were difficult to read. Mailmen bagan to use that as an excuse for late or non-delivery. The Supreme Executive Committee resolved to purchase a Cheshire-Xerox Computor at a cost of approximately $50,000. It is hoped that by the time of this convention, all the "bugs" will be corrected and the system will produce positive results much to the satisfaction of our members and the postal authorities.

THE UKRAINIAN WEEKLY

The staff for the UKRAINIAN WEEKLY is composed of three people. Mrs. Roma Hadzewycz as the Editor-in-Chief, and Michael Bociurkiw and Natalia A. Feduschak appear to adequately fill the editorial staff.

The U.N.A. received innumerable and continous praise about the timely content of the newspaper which undoubtedly would measure up in quality to the best of similar newspapers printed in America and in Canada. Our coverage of Canada received a boost with the hiring of Michael Bociurkiw. Midwest is expected to receive a similar boost in the near future. Editorials are of highest quality.

My office and the entire Supreme Executive Committee is pleased with the quality performance of the entire staff of the UKRAINIAN WEEKLY.

SOYUZIVKA

The U.N.A. conducted Soyuzivka for many years spending on Soyuzivka only the money made at Soyuzivka. Consequently, some of the facilities have become quite run down and dilapidated.

In the past number of seasons, 1984, 1985 and 1986, the Supreme Executive Committee and the Supreme Assembly was obliged to make larger expenditures of money for construction, repairs and renovation at Soyuzivka.

Furniture had to be completely replaced in the Main House and in some other buildings, additional water wells had to be dug, roads had to be paved and repaired, a gazebo had to be constructed, Veselka had to be recovered and bathrooms had to be constructed, tennis courts had to be paved, a home for our seniors had to be built, and quarters for our summer and all year workers will have to be constructed. This required great expenditures of capital. The need for funds will not diminish in the years to come since Yasinia has to be totally remodeled, Wynyky has to be made more attractive and habitable, Lwiw has to be made more attractive for our children and students, where additional much needed facilities will have to be constructed.

It appears that no sooner do we construct a facility at Soyuzivka, than a need for an additional facility manifests itself.

In September 1985, there was change of management at Soyuzivka. Mr. Walter Kwas agreed to act as manager until a new manager is found and trained. As heretofore he is performing a superb job. Mr. Kwas is totally respected and trusted by the Supreme Executive Committee and everyone else that comes into contact with him. We consider him to be totally commited to the U.N.A. and to Soyuzivka. We are grateful to him. We have requested that Mr. Kwas include a report on Soyuzivka when rendering his report as Supreme Advisor.

ЮҐОСЛАВСЬКИЙ МОРЯК, який просив Державний департамент ЗСА і Службу іміґрації й натуралізації дати йому право побуту в Америці, правдоподібно передумав і вирішив повернутися „добровільно" на матірний корабель, який, якимсь чином, „чекав" на моряка заякорений у порті Саванна в Джорджії. Щойно тепер назвали по імені юґославського моряка, Ніколю Дімітрієвіча, доля якого так дуже подібна до долі українського моряка Мирослава Медведя, якого насильно видали в руки совєтських справників. Рей Баскі, речник Служби іміґрації й натуралізації, заявив, що „заки я приїхав до Саванни, Н. Дімітрієвіч вже був на юґославському кораблі, на який мене не впустили".

ПРЕДСТАВНИКИ УРЯДІВ Індії і Пакістану продовжують розмови у справі полагоджения прикордонних спорів, які викликають напругу між обидвома країнами і з кожним роком збільшуються не тільки непорозуміння, але також військові частини з обох сторін кордону. Така ситуація не може тривати довго, — заявили представники обидвох держав, бо одного дня може дійти до зудару спочатку прикордонних частин, а потім до справжньої війни. Вміжчасі індійські газети повідомили про рух пакістанського війська, головно танкових частин, у сторону індійського кордону, зокрема у провінціях Ямму і Кашмір, де вже колись відбувались зудари між пакістанцями й індійцями.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА РАНІШІ неуспіхи у переговорах між урядом Ель Сальвадору і марксистськими повстанцями, архиєпископ Сан Сальвадору Артуро Рів'єра Дамас далі працює в напрямі наближення і примирення між обидвома сторонами. Доказом такої активности був акт звільнення марксистами полковника Омара Наполеона Авальоса, який був у полоні у повстанців 15 місяців. Партизани віддали згаданого полковника в руки архиєпископа і представників Червоного Хреста в заміну за звільнення партизанів з полону. Політичні спостерігачі кажуть, що такі акти наближують обидві сторони і прокладають шлях до нових переговорів в майбутньому.

КАМБОДЖІЙСЬКИЙ ПРИНЦ Сіганук заявив кореспондентам в Пекіні, де він перебуває в екзилі зі своїми прихильниками і членами екзильного уряду, що війна в Камбоджі зайшла у сліпий кут і він не бачить виходу без встрявання Організації Об'єднаних Націй, яка повинна вимагати відтягнення з Камбоджі 140,000 в'єтнамського війська. Він звернувся за допомогою також до урядів З'єднаних Стейтів Америки, Франції і Китайської Народної Республіки. Згідно з його оцінкою з окупаційним військом ведуть війну біля 50,000 партизанів.

ЛЮТИЙ — ЗБІРКА УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ФОНДУ 1987

Достойні Громадяни — Українці в ЗСА

Жорстокі переслідування і великі втрати, що їх зазнає наш нарід в Україні, включно із жахливими наслідками радіяції, після ядрової катастрофи в Чорнобилі, а тут неперебірчива кампанія ворожих нам сил, знеславлювання нашого імени, обвинувачування у „мнимих" воєнних злочинах, вимагають від нас консолідації усіх наших національних сил протидіяти проти тих наклепів.

В обличчі такої невідрадної ситуації УАКРада завжди обстоювала необхідність одної сильної центральної репрезентації українців в ЗСА і змагала до реалізації цього задуму. На жаль, не з вини УАКРади, ці намагання покищо безуспішні.

З ініціятиви УАКР, УНС і УБС та багато інших Крайових організацій, створено Раду Української Спадщини, до якої увійшли визначні громадські діячі. Одним із основних завдань Ради буде праця проти знеславлювання українського імени у співпраці з існуючими вже комітетами, але централізовано з одною фінансовою базою.

УАКРада розглянула можливості створення, на взір Канади, спеціяльного комітету, який мав би зайнятися збіркою матеріялів і заанґажуванням відповідних сил з метою опрацювати аналізу поселення українців в ЗСА та його опублікувати.

УАКРада співпрацювала в акції видання Департаментом Освіти Стейту Ню Йорк і Стейтового Університету 3-го тому про народовбивство-ґеноцид, у якому подано матеріяли про Великий голод в Україні, що має бути включений у навчальну програму в школах стейту Ню Йорк.

Екзекутива УАКР бере активну участь у Крайовому Комітеті 1000-ліття Хрещення України.

У зовнішньо-політичних справах Екзекутива продовжувала зв'язки із урядовими чинниками і не-державними (етнічними) організаціями і підтримувала ті акції державної політики, що були на користь поневолених большевиками народів, а передусім України.

Екзекутива інтервенювала у справі консуляту в Києві і підтримувала акції Української Гельксінкської Групи, а представник УАКР брав участь у Конференції Співробітництва і Безпеки, що відбулася у Відні в листопаді 1986 р., входячи у склад делеґації СКВУ.

Щоб уможливити УАКРаді вив'язуватися надалі із тих завдань і їх здійснити, а також із фінансових зобов'язань супроти СКВУ, що виносять річно 37.500 дол., Екзекутива, дякуючи усім жертводавцям за підтримку в минулому, звертається з проханням до громадянства продовжувати встановлений три роки тому Український Громадський Фонд для покриття бюджету витрат, зв'язаних із її діяльністю.

Внески Фонду такі:

250.00 дол. від Крайових Організацій,
50.00 дол. від їх відділів,
25.00 дол. від осіб, що заробітково працюють,
15.00 дол. від пенсіонерів,
5.00 дол. від студентів.

Просимо в міру можливостей не обмежуватися до цих мінімальних сум. Чеки виставляти на: Ukrainian American Coordinating Council і висилати на адресу:

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL
P.O. Box 1709, New York, N.Y. 10009-8908

Екзекутива УАКРади

ЗАСТУПНИК СЕКРЕТАРЯ Департаменту оборони ЗСА Ричард Перл, виступаючи в Мюнхені на конференції у військових справах, сказав, що заклики до повної ліквідації нуклеарної зброї до 2000 року є „небезпечною затією". Після вершинної зустрічі в Рейкявіку совєтська сторона заявила, що президент Роналд Реґен в принципі погодився на повне нуклеарне роззброєння, тоді як Вашінґтон твердить, що таке роззброєння є лише „кінцевою метою" Президента. Говорячи про цю ідею, Р. Перл не схвалив її. Однак він підкреслив, що висловлює лише свою особисту точку зору. Значна частина його виступу була присвячена критиці на адресу західньоевропейських союзників ЗСА.

ЗАСТУПНИК ДЕРЖАВНОГО секретаря Джан Вайтгед, який відбув триденну офіційну візиту до Польщі, сказав перед відлетом до Праги, що зустрічі з високопоставленими польськими чиновниками переконали його в можливости поліпшення американсько-польських відносин. Репортер Майкл Кофман пише в газеті „Ню Йорк Таймс", що Дж. Вайтгед є першим офіційним представником західньої країни, який протягом однієї поїздки зустрічався як з польськими партійними керівниками, в тому числі і з генералом Войцехом Ярузельскім, так і з польськими вільнодумцями, включаючи Леха Валенсу. Репортер нагадує, що недавно від візитів у Польщу відмовилися міністри закордонних справ Бельгії і Ірляндії, бо польський уряд не дозволив їм зустрітися з дисидентами. Вайтгед повідомив американських репортерів, що польські власті запевнили його, що в країні більше не буде арештів з політичних мотивів.

КОМІСІЯ МІЖНАРОДНИХ полетів ОН в Женеві зареєструвала в 1986 році 11 летунських катастроф, у яких загинуло 339 осіб. В 1985 році в катастрофах загинуло 1,233 особи. Міжнародна транспортова асоціяція заявляє, що реєстр не включає катастроф у Совєтському Союзі, сателітних країнах і Китаю, бо члени комісії не мали можливости перевіряти катастрофи у комуністичних державах.

Ніксон...

Закінчення зі стор. 2

Як стало відомим, що в 1940 році в Катиню совєти вимордували 10.000 польських антикомуністичних офіцерів, то Черчіль усвідомив собі, що Сталін є такий безоглядний як Гітлер. Розбіжності поміж Черчіллом і Рузвелтом відносно політики супроти СССР вийшли Москві на користь.

Черчілл писав Айзенгаверові в квітні 1945 року, щоб американська армія зайняла Відень, Берлін і Прагу. Одначе американці відступили й станули на своїх демократійних домовлених позиціях. Черчілл уважав великою помилкою Айзенгавера, що він дозволив совєтам забрати цілу Східню Европу. Напевно того не було б, на думку Черчілла, коли б головнокомандуючим був ген. МекАртур. Америка не була б допустила до того, що Східня Европа підпала під совєтське панування.

Ленін казав, що капіталісти продадуть совєтській Росії шнурок, який вона колись вжиє, щоб їх повісити. Ніксон каже, що ми повинні продати Москві шнурок, але на те, щоб вона звязала їй руки, якщо вона буде намагатися поширити свої впливи і загарбання інших країн.

Пластуни...

(Закінчення зі стор. 1)

Юначки 2-го куреня ім. Л. Українки після закінчення програми зібралися щасливі із свого успіху на тлі карти України.

Одягнені в народні строї різних областей України юначки виголошували цитати із поезій присвячених окремим частинам України і застромлювали синьо-жовті хоруговки на великій розмальованій з цього приводу карті. Відповідні пояснення та тло для програми давала своєю розповіддю пл.розв. Наталка Олинець.

На закінчення під звуки святочних дзвонів, гурт юначок відчитав уривки із IV Універсалу, а спільно відспіваний, національний гимн завершив цю вміло виведену юначками програму, яка залишила у численно зібраних батьків та у молоді гарне враження своєю кольоритністю та добре підібраними народними строями юначок.

Відтак молодь в одностроях з прапорами взяла участь у святочних Богослуженнях в українській католицькій церкві св. Юра і в українській православній церкві св. Володимира.

Перед...

Закінчення зі стор. 2

привернемо її на місце насильно і брутально зліквідованої в Україні Української Католицької Церкви.

У своєму „Завіщанні" наш Патріярх звертається до нас словами: „І вас, мої возлюблені діти, благаю: ніколи не відкажіться від Патріярхату своєї Страдної Церкви, ви ж живі, існуючі її діти!"

До нашої Церкви в ЗСА. Патріярх Йосиф звертається такими словами: „Перед моїм зором виникає сусідня Церква — дочка в країні, що вітає пришельця монументом символом свободи і місто — колиску свого родження і росту назвала Братньою любов'ю". У ньому також „колиска", де родилась і росла перша дочка української Церкви — матері за морями. Благаю тебе гласом Господнім: Христос дав тобі „ключ Давидів, символ сили і влади (пор. Іс 22, 22-25; Одкр. 3,7), ключі смерти й аду" (Одкр. 1,18), „знаю твої діла..." І всі пізнають, що я полюбив тебе: якщо ти збережеш „слово терпіння мого, то і я тебе збережу від години спокуси, що має прийти на вселенну..." Пор. Одкр. 3, 8-10). Не спокушайся, отже, а будь оборонцем невільних і терплячих Твоєї Церкви-Матері! Будь живим свідком братолюбія!"

Добре підготований Конгрес Мирян вимагатиме багатого вкладу праці, зусиль і коштів в грошах, але хочеться вірити, що наша спільнота піддержить ініціяторів конгресу морально і матеріяльно. Перш усього треба подбати, щоб в усіх українських парафіях і громадах була переведена збірка підписів на петиції до св. Отця. Отже, зараз таки по усіх громадах повинні відбутися добре обдумані доповіді на тему потреби Українського Патріярхату. Безумовно, що без грошей не можна нічого зробити і тому треба перевести збірку на покриття коштів конгресу.

У змаганні і прямуванні людей до якоїсь спільної мети, важливу роль відіграє писане слово їхнього органу, який інформує, освідомляє та ідейно об'єднує однодумців якоїсь ідеї. Таким органом українців, які змагають до визнання Ватиканом нашого патріярхату є журнал „Патріярхат".

Подбаймо про те, щоб цей журнал читали в усіх наших парафіях. Це дуже добре редагований журнал, писаний в дусі християнської любови та взірцевого патріотизму. Він вповні заслуговує на нашу моральну й матеріяльну допомогу.

ДАТА З'ЇЗДУ СЕНЬЙОРІВ

У дописі про З'їзд Сеньйорів УНСоюзу на Союзівці („Свобода" з 4-го лютого ц.р.) подано неправильно дату з'їзду, який відбудеться фактично від 14-го до 19-го червня ц.р. — Ред.

В ДВАДЦЯТЬ ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Незабутньої МАТЕРІ

бл. п.

ОЛЕКСАНДРИ з ЛІНИЦЬКИХ МАРКОВИЧ

кол. артистки ЛАВРОВСЬКОЇ

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 8-го лютого 1987 р., о год. 11-ій ранку
в катедральному храмі Непорочного Зачаття
Пречистої Діви Марії у Філядельфії, Па.
816 N. Franklin Street, Philadelphia, Pa.
До участи в Панахиді сердечно запрошую Приятелів,
Артистів, Учнів, Студентів та Знайомих.

Проф. ЗОЯ МАРКОВИЧ — донька

Згадуючи надходячі уродини
нашаго Найдорожчого
МУЖА І БАТЬКА

сл. п. д-ра мед.

Ростислава Сочинського

хочемо подякувати тим Приятелям, які нам дали незаступну поміч і підтримку у цей для нас сумний час, а також за пожертви на ті цілі, які були важливі і дорогі для Покійного: Український Інститут Америки та „Лікарський Вісник".

Список жертводавців на УІА: Яків Гніздовський, д-р Мирослав і Люба Прокоп, Юрій Руденський, Орест і Марія Слупчинські, інж. Роман і Емілія Рогожі, Йосиф і Марія Лисогори, Олекс і Оля Смалі, Адам Марковський, д-р Мих. і Лідія Гуки, Дамян Кордуба, інж. Зенон і Оксана Бабюки, д-р Іляр. і Рома Чолгани, д-р Мик. і Слава Крижанівські, Волод. і Христ. Баранецькі, Вол. Шиприкевич, о. Артем Селепина, Марта Шиприкевич, Роман Волчук, Андрій Пащук, Ю. і М. Гончаренко, О. і У. Балабани, д-р Вол. і Арка Петришин, д-р Ю. і Н. Сороковські, Вол. і Ф. Назаревич, д-р М. Бояр, д-р М. Бих, Марія Ржепецька, Pfizay Corp. — Matching gift, Ms. A. Сочинська, д-р О. і А. Волянські, д-р Адельман, Сімон Креґер, Джон Джейнс, Кароль Лін, інж. М. Пежанський, Стефанюк, д-р Мих. Логаза, Оксана Рак, проф. Яросл. Білинський.

На „Лікарський Вісник": д-р Олег Волянський, Християна Воєвідка, Роман Спонеський, д-р Роман Осінчук.

АНАСТАЗІЯ СОЧИНСЬКА і діти

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 21-го січня 1987 р. з волі Всевишнього
відійшов від нас на 59-му році життя
наш Найдорожчий
МУЖ, СИН, БАТЬКО, БРАТ І ДІДО

бл. п.

Володимир Ярмак

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 24-го січня 1987 р. в українській католицькій церкві св. Володимира Великого в Ютиці, Н. Й., а відтак похоронено на місцевому цвинтарі.

Горем прибиті:

дружина — ЛЮБА
мама — ОЛЯ
доньки — АНЕТА з мужем
ТАНЯ
сини — ПЕТРО з дружиною
АНДРІЙ з дружиною
сестра — НАТАЛКА з мужем
Внуки, ближча і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою, що після тяжкої і довгої недуги в дні 29-го січня 1987 року спочив в Бозі
наш Дорогий ЧОЛОВІК, ТАТО, ШВАҐЕР І КУЗЕН

бл. п.

Володимир Слабіцький

народжений 25-го серпня 1913 р. в Підмихайлівцях, пов. Рогатин, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 2-го лютого 1987 р. в церкві св. Духа в Бруклині, Н. Й., а відтак Тлінні Останки будуть перевезені до Канади і там Тіло спочине на католицькім цвинтарі в Mansonville, Que.

В глибокому смутку залишені:

дружина — ГЛІКЕРІЯ
сини — ІГОР і РОСТИСЛАВ
сестра — МАРІЯ ОПРИСКО з родиною
шваґри — ВАСИЛЬ БАХІР з родиною
МИРОСЛАВ ЯРЕМКО з родиною
Рідня в Канаді, Польщі й Україні

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями, Односельчанами і Знайомими, що у вівторок, 3-го лютого 1987 року з волі Всевишнього помер у Ню Йорку після тяжкої затяжної недуги серця на 84-му році життя

бл. п.

АНДРІЙ БАСАРАБ

Покійний народився 13-го грудня 1903 року в с. Голешів, Жидачівського району, Львівської области в Україні.

Приїхавши до ЗСА включився в українське зорганізоване життя, став членом Б-ва св. Миколая — 5-ий Відділ УНСоюзу, підтримував матеріяльно українську католицьку церкву і різні організації, допомагав рідним в Україні.

ПАНАХИДА за душу Покійного правитиметься в четвер, 5-го лютого 1987 р. о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН з УКЦеркви св. Юра у Ню Йорку, у пятницю, 6-го лютого 1987 р. о год. 9:30 ранку і на цвинтар Вудланд у Бронксі, Н. Й.

У глибокому смутку залишились:

сини — ВОЛОДИМИР І ДМИТРО
доньки — ОЛЬГА І МАРІЯ з родинами в Україні
і члени Родини, односельчани, Приятелі і Знайомі
в Україні, ЗСА і Канаді

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 1-го лютого 1987 р. по тяжкій недузі відійшла у Вічність на 64-му році життя в Ню Йорку
наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА, БАБЦЯ І СВАХА

бл. п.

Параскевія з Бойчуків БРОЖИНА

народжена в Сулятичах, Зах. Україна, членка СУА і Пластприяту.

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок, 3-го лютого 1987 р. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в середу, 4-го лютого 1987 р. о год. 9:30 ранку з того ж заведення до української католицької церкви св. Юра, а опісля на український католицький цвинтар св. Духа в Гамптонбурґу, Н. Й.

Залишила у великому горю:

мужа — МИХАЙЛА
синів —
ЕВГЕНА з дружиною ЗЕНЕЮ та синами ОЛЕСЕМ І РОМАНОМ
МИКОЛУ з дружиною ОЛЕЮ і дітьми ПЕТРУСЕМ І ХРИСТЕЮ
сестер —
АННУ ЗВАРИЧ з родиною
МАРІЮ МЕУШ з родиною
МАҐДУ ЯСЕЙКО з родиною
брата — ФЕДОРА БОЙЧУКА з родиною
сватів —
ІРИНУ І МИХАЙЛА КОВАЛЬЧИНІВ
ВАЛЕНТИНУ І ЮРІЯ НАГОРНИХ
Ближчу і дальшу Родину

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Ідеологічно-політичний семінар на оселі СУМ в Елленвіллі

Одинадцятий ідеологічно-політичний семінар відбувся в днях 26-31-го грудня минулого року на оселі СУМ в Елленвіллі. Семінар зорганізували молодечі організації СУМ і ТУСМ. На оселю прибуло понад сто студентів зі східньої Америки й Канади. Семінар був присвячений сл. п. Провідникові ОУН Ярославові Стецькові й проходив під гаслом: „За героїку життя".

В програмі семінару були різні лекції й дискусії на релігійні, політичні та суспільні теми, як український визвольний рух, 1000-ліття хрищення України, Чорнобиль, Київ проти Москви, ідеологія українського націоналізму та багато інших. Щира подяка належиться всім викладачам: П. Мірчук, А. Бедрій, Б. Крук, Р. Зварич, В. Зарицький, А. Лозинський, Р. Лозинська, О. Рожка, П. Шміґель, М. Грицков'ян, М Галатин, П. Матіящек і Л. Микитин.

Табір відкрив комендант Роман Зварич зі словом про гасло цьогорічного таборування. Він закликав всіх учасників углибитись в ідеї українського націоналізму й готовитися до боротьби за волю українського народу. Після слова друга Зварича, учасники по традиції засвітили ялинку. Ялинка була присвячена всім знаним і незнаним борцям, які змагались й змагаються за самостійність української держави. Коли ялинка засяяла ясними свічками, всі співали колядки.

Під час семінару студенти збагатили свої знання, слухаючи професійних викладачів і дивлячись на різні фільми. Учасники мали змогу бачити документи про голод 1932-33 років в Україні, про боротьбу в Афганістані та про велику працю для українського народу Я. Стецька.

Після денних викладів молоді друзі вправляли спорт або співали народні пісні. Одного вечора табір зібрався над річкою при святочній ватрі, щоб відзначити геройський чин молодих героїв В. Біласа і Д. Данилишина. При ватрі прочитано уривки листа одного українського політв'язня до студента в Канаді. Пише політв'язень, що він тішиться, що ми не американізуємося, але одночасно просить, щоб ми зберігали нашу рідну мову й культуру. Як довідуємося з цього листа, писання листів до політв'язнів є моральною підтримкою для них, як також він підкреслив важливість плекання рідної мови на чужині.

Хоч помало горіла ватра зимової ночі, але в присутніх відчувалась гаряча любов до України. Ватру закінчено відспіванням пісні „Не пора".

В неділю цілий табір організовано поїхав до Кергонксону на Службу Божу. Українська молодь заповнила маленьку церкву й разом з громадою молилась за страждаючий український нарід. Після Служби Божої учасники табору колядували при супроводі бандури. Голова КУ-ТУСМу Ліда Микитин побажала кергонксонській громаді щастя і здоров'я в Новому році. Приємно було спільно, як одна українська родина, відсвяткувати й відзначити українські різдвяні традиції.

Швидко минув короткий тиждень таборування й прийшов час закрити успішний семінар. Всі учасники зібрались на горбку в лісі біля березового хреста, щоб попрощатися. Цей хрест поставлений у пам'ять 7 мільйонів жертв штучного голоду в Україні 1932-33 років та трагічного нуклеарного вибуху в Чорнобилі. Всі присутні клякли й взялися за руки, коли наймолодший учасник табору відчитав молитву.

І так у духовному піднесенні закінчився 11-ий ідеологічно-політичний семінар. Молоді друзі, які цілий тиждень таборували, відчували єдність й розуміння, що вони належать до великого нескореного українського народу. Учасники зі сльозами на очах залишили табір з „вічною скриготою сумління", яке примусить їх до дальшої праці в справі визволення рідної батьківщини України.

Н. Н.

„Діти дітям"

Діти першої і другої кляс недільної школи та вівтарні хлопці при парафії св. Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж. із настоятелем о. Іваном Наконечним та з о. Сергієм Головком висилають різдвяні пакунки для потребуючих дітей у Південній Америці. Кожна дитина приготувала пакунок і принесла до церкви, де прочитано молитви в наміренні дітей. Також Сестрицтво св. Покрови при парафії подарувало 400 дол. до Об'єднання Сестрицтв на стипендії для потребуючих студентів у Бразилії.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ЯРИНІВСЬКИЙ, член УНС Відд. 339-го у Філядельфії, Па., помер 8-го листопада 1986 року на 35-му році життя. Нар. 1951 року в Каракасі, Венецуеля. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку батьків Івана і Надію, дружину Джоен і дочку Тіну Марію, дві сестри Ольгу і Анну і бабуню в Україні та дальшу родину. Похорон відбувся 12-го листопада 1986 року на цвинтарі Овкленд у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Луців, секр.

ЮРІЙ Н. ЯЩИШИН, член УНС Відд. 401-го ім. Гетьмана Б. Хмельницького в Торонто, Онт., Канада, помер 5-го грудня 1986 року на 46-му році життя. Нар. 4-го лютого 1941 року в Альвені, Саск. Членом УНС став 1980 року. Залишив у смутку батька Ілію, сестер: Зоню Чорну з мужем Степаном і родиною, Стефанію Радевич з мужем Василем і родиною, Олю Бобик з мужем Любомиром і родиною та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 9-го грудня 1986 року на цвинтарі Ґлендейл Меморіял Ґарденс в Торонто-Рексдейл, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!

Степан Чорній, секр.

ІВАН БІЛАНИЧ, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаґо, Ілл., помер 6-го січня 1987 року на 76-му році життя. Нар. 1911 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Злишив у смутку дружину Брониславу, сина Івана, дочку Патрицію, внуків Івана і Василя і брата Юрія. Похорон відбувся 10-го січня 1987 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

ДЖЕЙМС МИРОСЛАВ МИЛЬНИЧУК, член УНС Відд. 490-го ім. Івана Франка в Ірвінґтоні, Н.Дж., помер 21-го грудня 1986 року на 65-му році життя. Нар. 1921 року в Нюарку, Н.Дж. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину Доріс, сина Вінсента, доньку Сузен і одного внука. Тіло було спалене в крематорії 23-го грудня 1986 року.

Вічна Йому Пам'ять!

Стелла Чорномаз, секр.

ВАСИЛЬ СЕНИЧ, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янгставні, Огайо, помер 28-го грудня 1986 року на 64-му році життя. Нар. 19-березня 1922 року в Габбард, Огайо. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Анну, синів Василя і Роберта і доньку Морін А. Шандор. Похорон відбувся 31-го грудня 1986 року на цвинтарі Габбард Юньйон в Габбард, Огайо.

Вічна йому Пам'ять!

А. Боровицька, секр.

МАРІЯ ВОЛЯНИК, член УНС Відд. 147-го ім. св. Михаїла в Аллентавні, Па., померла 20-го листопада 1986 року на 73-му році життя. Нар. 2-го січня 1913 року в Аллентавні, Па. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку доньку Анну Дворнак; братів Михайла, Івана і Волтера, двоє внуків і одного правнука. Похорон відбувся 24-го листопада 1986 року на цвинтарі Св. Марії у Вайтголл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Катерина Гуцайлюк, секр.

Честерська громада відзначила роковини незалежности

Українська громада Честеру, Па., очолена Відділом УККА, відзначила й цього року великі роковини Актів 22-го січня 1918-1919 років надзвичайно врочисто та соборно у четвер, 22-го січня 1987 року. Цьогорічні святкування мали особливий характер і своїм змістом та формою перевищили всі попередні.

Простора заля міської управи, в якій відбулися ці святкування, була прикрашена великим українським тризубом, а біля нього по обох боках, неначе сторожі, висіли прапори обох націй, при чому на столі, біля якого сиділи гості, видніли маленькі зоряні та блакитно-жовті прапорці.

Декілька українок в гарних народних строях вітали приязно при входових дверях входячих гостей та роздавали їм відповідні та дуже гарно оформлені програмки свята.

В год. 9:30 ранку на залю увійшли представники наших Церков а саме: о. Мирон Грабовський, парох католицької церкви, о. Максим Ганчар, парох православної церкви, о. Павло Гринишин, парох православної церкви із сусіднього Вілімінгтону та Іван Ковальчук, пастор баптистської церкви у Філядельфії. Всі вони зайняли свої місця біля великого президіяльного стола.

Дальше слідували американські запрошені гості, а саме: Віллі Мей Лик, мейор Честеру, Кларенс Д. Белл, стейтовий сенатор з Гаррисбургу, Джозеф Бейтел, повітовий шериф з Мідії, Роберт Райт, повітовий суддя з Мідії, Тед Еріксон, голова Повітової ради в Мідії, та її член Ник Катанія, д-р Антоні Яконо, представник Шкільної ради, Стівен МекЮвен, суддя вищого суду Пеннсильванії, Сестра Демяна, ЧСВВ, директорка цілоденної школи при церкві св. Духа з хором шкільних дітей і інші.

На свято зявилися майже всі члени керівних органів місцевого УККА з Володимиром Горбовим, виконуючим обов'язки голови Відділу у проводі, а на залі було понад 70 осіб свідомого українського громадянства.

Свято розпочав молитвою о. М. Грабовський, після чого д-р Лариса Кий, імпрезовий референт Відділу УККА, офіційно відкрила програму свята та передала дальше ведення програми Василеви Пастушкові, який, привітавши присутніх, попросив повстанням з місць та однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять активного члена УККА бл.п. Осипа Кизюка, який помер минулого року.

Приступаючи до дальших точок, В. Пастушок представив американських гостей та виконавців програми, після чого Сергій Ковальчук із сусідного Вілмінгтону із двома іншими його товаришами відіграли на бандурах три українські пісні. Виступи бандуристів зробили помітне враження на американських гостей, бо деякі з них напевно не бачили в їхньому житті цього чудового інструменту.

Першим промовцем на цьому був стейтовий сенатор К. Белл, який в коротких словах підкреслив історичну важність таких святкувань, після того він відчитав по-англійськи окреме звернення до українського народу, а автор цих рядків відчитав це саме звернення по-українськи. Зміст цього звернення є надзвичайно глибокий, бо сенатор не тільки боліє над долею нашого народу під московським чоботом, але рівнож висловлює непохитну віру в його скоре воскресіння.

Надзвичайно цікаві та глибокі думки висловив у своїй короткій промові Мирон Ціхановський, абсольвент Вестчестерського університету та працівник в повітовому уряді в Мідії. Він проаналізував плянове та систематичне нищення совєтами всіх проявів українського національного життя, звертаючи окрему увагу на трагічні події в Чорнобилі.

Голова Повітової ради Т. Еріксон відчитав відповідну проклямацію, видану тоюж радою, та передав її В. Горбовому.

Діти цілоденної школи при церкві св. Духа під проводом управительки Сестри Демяни ЧСВВ, проспівали чудово дві наші колядки а саме „Бог предвічний" та „Бог ся раждає".

Проклямацію Міської ради Честеру про встановлення Дня Української Незалежности відчитала В. М. Лик, мейор міста, та передала її авторові цього допису, після чого діти шкільні Лада Кий і Христина Лонґ вручили мейорові китицю цвітів, як символ подяки за її співпрацю з нашою громадою.

Головним бесідником на цьому святі був суддя вищого суду Пеннсильванії С. МекЮвен, якийне тільки докладно проаналізував історію наших Визвольних Змагань, але рівнож звернув особливу увагу на сучасне положення українського народу під тиранським режимом червоного окупанта. Бесідник згадав про ліквідацію наших Церков, про Великий голод в 1932-33 роках, про масове нищення наших людей в часі відвороту російських комуністичних армій в часі Другої світової війни. Бесідник із прецизним знанням справи проаналізував рівнож кільканадцять статтей совєтської конституції, яка нібито ґарантує своїм громадянам свободу релігії, слова, зборів, праці, а навіть добровільне відлучення поодиноких республік від СССР. „Яка іронія, яка брехня, який абсурд" — з обуренням сказав бесідник.

У своєму заключному слові бесідник звернувся до всіх вільних народів світу з просьбою допомогти українському народові в його тяжких змаганнях до волі та національної незалежности, а також він просив всіх молитись, щоб якнайскорше український блакитно-жовтий прапор повівав свобідно над вільною Україною.

Присутні нагородили бесідника бурхливими оплесками та повстанням з місць, а шкільні діти вручили йому вишиту подушку, як символ любови та подяки за його чудово опрацьований реферат.

По вичерпанні всіх точок програми о. М. Ганчар провів кінцеву молитву подяки, після чого Ірина Лиоґ відспівала американський гимн, потім присутні відспівали український.

З огляду на дуже неприятливу погоду (сніговія) вивішення прапорів не відбулося.

Мґр Володимир Сич

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 15-го ЛЮТОГО 1987 р.

Гартфорд, Конн. Річні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 277-го Відд., о год. 3-ій по пол. в УНДомі при 960 Ведерсфілд Авеню у Гартфорді, Конн. На порядку: звіти за минулий рік та вибір урядовців Відділу на 1987 р. Проситься всіх членів взяти участь у цих річних зборах. — В. Василенко, предс., С. Кравець, секр.

Янґставн, Огайо. Річні збори Т-ва ім. Ольги Басараб 348-го Відд., в залі церкви св. Тройці при 525 Вест Раєн Авеню в Янґставн, Огайо. На порядку: звіти за минулий рік та вибір урядовців на 1987 р. Проситься всіх членів взяти участь у цих річних зборах. — Стелла Волошин, предс., Марія Макар, секр.